

ร่มเงาสุดท่ายแห่งท้องทุ่ง

โดย

นายนักรบ กระปุกทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาจิตรกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ร่บเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ้ง

โดย

นายน้กรบ กระปลุกทอง

ว้ทยานิพนธ์น้เป็นส่วนหน้ึ่งของการศ้ึกษาตามหล้กสูตรปริญญาศ้ิลปมหาบั้ณท้ิต

สาขาวิชาจ้ิตรกรรม

ภาควิชาจ้ิตรกรรม

บั้ณท้ิตว้ทยาถ้ย มหาวิทยาลัยศ้ิลปากร

ปีการศ้ึกษา 2552

ล้ขล้ทธิข้ของบั้ณท้ิตว้ทยาถ้ย มหาวิทยาลัยศ้ิลปากร

THE LAST SHELTER OF THE COUNTRY

By

Nakrob Krapugthong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF FINE ARTS

Department of Painting

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ร่มเงาสูดทำยแห่งท้องทุ่ง”
เสนอโดย นายนักรบ กระปุกทอง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำวิน เบียดกลาง)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก)
...../...../.....

51001203 : สาขาวิชาจิตรกรรม

คำสำคัญ : การขยายตัวของเมือง / ความเปลี่ยนแปลง / ธรรมชาติในท้องถิ่นเกษตรกรรม

นักรบ กระปุกทอง : ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก. ผศ. พิชิต ตั้งเจริญ และ ผศ.นาวัน เบียดกลาง. 77 หน้า.

แรงบันดาลใจที่นำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันเป็นวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง” คือการถ่ายทอดเรื่องราวความเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมที่ดำเนินไป จากการก่อสร้างความเจริญจากเมืองที่ล้นไหลมาสู่ชนบทอย่างรวดเร็ว และการสะท้อนภาพชีวิตของสรรพชีวิตที่อิงอาศัยอยู่กับธรรมชาติที่ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงนั้น แนวความคิดที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมภายใต้ความเปลี่ยนแปลงนี้ นำมาสู่แรงบันดาลใจและกระบวนการสร้างสรรค์ในรูปแบบของงานเป็นการถ่ายทอดความขัดแย้งระหว่างสิ่งก่อสร้างอันเนื่องมาจากการขยายตัวของเมืองและความเป็นธรรมชาติในท้องถิ่นเกษตรกรรม ข้าพเจ้าสร้างผลงานโดยอาศัยเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงตามที่ได้พบเห็น อาศัยรูปทรงจากสถานที่จริง ผสมผสานกับความคิดและอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว มาคลี่คลายและเพิ่มเติมตามความรู้สึกที่แสดงออกมา อันเป็นการสร้างสรรค์ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นการนำเสนอความรู้สึกที่มีต่อสภาพธรรมชาติในท้องถิ่นที่ข้าพเจ้าผูกพัน

ภาควิชาจิตรกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552
ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1..... 2..... 3.....

51001203 : MAJOR : PAINTING

KEY WORDS : METROPOLITAN EXTENSION / CHANGE/NATURE IN AGRICULTURAL AREA.

NAKROB KRAPUGTHONG : THE LAST SHELTER OF THE COUNTRY THESIS ADVISORS : ASSOC. PROF. ITTHIPOL TUNGCHALOK, ASST. PROF. PICHIT TUNGCHAROEN AND ASST. PROF. NAVIN BIEDKLANG. 77 pp.

Matter and inspiration led to art work creative process of thesis title “The Last Shelter of The Country” is to broadcasting story of environmental change proceeding in construction civilization from city flow to countryside including reflecting picture of creature based on nature affected by that change. Work style is to broadcasting conflict between building due to growth of city and naturalization in agricultural locality. I create my work depended upon story really occurred that I have experienced as well as figure from actual place integrated with private feeling and mood to ease and add properly. It is feeling expressed by passing creation in contemporary painting work layout in order to present feeling to naturalization condition in locality that I relate.

Department of Painting Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009
Student's signature
Thesis Advisor's signature 12.....3.....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมระลึกถึงพระคุณของ มารดา บิดา ผู้ให้กำเนิด มีพระคุณอุปการะเลี้ยงดู และให้การสนับสนุนด้วยแรงใจ แรงกาย และแรงทรัพย์ ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผู้ประสาทสรรพวิชาความรู้ และประสบการณ์ทางการศึกษา รวมทั้งธรรมชาติ และทุกสรรพสิ่ง ที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ ศิลปะ หล่อหลอมให้เกิดประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษาและการดำเนินชีวิต คุณ มัทนา แก้วดวงเล็ก ตลอดจนผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ให้ความช่วยเหลือ

สรรพสิ่งอันใดที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอน้อมระลึกถึงในพระคุณนั้นด้วยความเคารพ หากคุณความดีและประโยชน์ต่างๆอันใด ได้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ศึกษา วิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าขออุทิศผลแห่งความดีงามนั้นแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา.....	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
2 ข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์.....	6
อิทธิพลจากสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ.....	6
อิทธิพลจากสภาวะแวดล้อมทางสังคมเมืองและข้อมูลทางสังคมศาสตร์	7
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ.....	11
3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์	27
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล.....	27
ขั้นตอนการประมวลความคิด	25
ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง.....	28
ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์.....	28
ทัศนธาตุที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์	29
4 การดำเนินงานการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	43
ผลงานช่วงระยะแรก.....	43
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	43
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์.....	44

บทที่	หน้า
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	56
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	57
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	59
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	61
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	62
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	63
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	64
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8	65
ปัญหาในการสร้างสรรค์และแนวทางแก้ไข	73
5 บทสรุป	74
บรรณานุกรม	75
ประวัติผู้วิจัย	76

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 “การฝังศพที่ออร์นังส์” (The Burial at Ormans).....	15
2 “ที่ลี้ภัย” (Sanctuary).....	16
3 “กองไม้” (Drift wood).....	17
4 “โลกของคริสตินา” (Cristina’ s World)	18
5 ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 12	18
6 The sea of Ice (Arctic shipwreck)	20
7 ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 10	20
8 The morning after the first battle.....	21
9 Palestinians lie in front of an Israeli.....	22
10 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลจากการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ในท้องถิ่น โดยนำภาพ ความเคลื่อนไหวของวัว มาใช้ผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 11	23
11 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลจากการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ในท้องถิ่น โดยนำภาพ นกเอี้ยงมาใช้ในผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 15	24
12 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลต่อการใช้เป็นส่วนหนึ่งของต้นแบบในการสร้างผลงาน เพื่อผลงาน ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 11, 13, 18, 20.....	25
13 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลจากการศึกษาลักษณะภูมิประเทศ เพื่อใช้ในผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 17,18 และร่วมแง่มุมสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 1	26
14 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	31
15 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	31
16 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	32
17 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	32
18 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	33
19 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	33
20 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	34
21 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง	34

ภาพที่	หน้า
22 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง.....	35
23 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง.....	35
24 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง.....	36
25 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง.....	36
26 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์ ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 21”	37
27 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์ ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 18”	38
28 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์ ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 20”	39
29 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์ ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 17”	40
30 ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	41
31 ตัวอย่างภาพร่างผลงานการสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์ ภาพร่างสำหรับผลงาน วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “ร่วมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่งหมายเลข 1”	42
32 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 1	45
33 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 2	46
34 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 3	46
35 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 4.....	47
36 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 5.....	47
37 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 6.....	48
38 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 7.....	48
39 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 8.....	49
40 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 9.....	49
41 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 11	50
42 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 13.....	50
43 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 14.....	51
44 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 15.....	51
45 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 16.....	52

ภาพที่	หน้า
46	ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 17..... 52
47	ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 18..... 53
48	ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 19..... 53
49	ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 20..... 54
50	ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 21..... 55
51	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 1..... 66
52	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 2..... 67
53	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 3..... 68
54	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 4..... 68
55	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 5..... 69
56	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 6..... 70
57	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 7..... 71
58	ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 8..... 72

บทที่ 1

บทนำ

พื้นที่ทางธรรมชาติของประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงไป จากสภาพแวดล้อมที่เป็นทุ่งนา บ้านไร่ ชายทุ่งที่ระบอบวิถีชีวิต วัฒนธรรมการดำรงชีวิตของคนในชุมชนดั้งเดิมอิงอาศัยอยู่กับธรรมชาติที่สงบงดงาม หรือจากย่านเกษตรกรรมที่ให้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นอู่ข้าวอู่น้ำเลี้ยงคนในประเทศ จากพื้นที่ทางการเกษตรซึ่งมีมากมายแผ่นดินของเราซึ่งเคยได้ชื่อว่า “ในน้ำมีปลาในนามีข้าว” แต่ปัจจุบันกลับกลายเป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวจากเมืองหลวงเพื่อรองรับประชากรที่หนาแน่น และมีอัตราการเพิ่มอย่างไม่หยุดยั้ง

ปัจจุบันภาครัฐกลับมีความพอใจที่จะสร้างแผนพัฒนาประเทศให้เข้าสู่ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและ เทคโนโลยี เพื่อให้ได้มาซึ่งคำว่าเป็น “ประเทศที่พัฒนา” และไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งการพัฒนา¹ เกิดการค้นคว้าทุกวิถีทางในการที่จะสร้างและเพิ่มพูนสิ่งต่าง ๆ ขึ้นเช่น อาคารสถานที่บ้านเรือน โรงงาน ห้างสรรพสินค้า ถนนหนทาง ตลอดจนเครื่องจักรกลและเทคโนโลยีอันทันสมัย สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่อำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ แต่เมื่อไม่มีการควบคุมปริมาณของการขยายตัว ปล่อยให้เป็นไปตามภาวะความต้องการของมนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อประชากรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมการผลิตในชีวิตประจำวันซับซ้อนมากขึ้น สิ่งประดิษฐ์ย่อมมีมากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการเป็นเงาตามตัว เป็นการสร้างโดยขาดการยั้งคิดวางแผนเพื่อให้ได้มาซึ่งสัญลักษณ์ของการ “พัฒนา” เท่านั้น เมื่อประชากรมีมากขึ้น การผลิตสิ่งอำนวยความสะดวกมีมากขึ้น เมืองหลวงจึงเจริญมากขึ้น เมื่อเมืองเจริญพัฒนาขึ้น จึงเกิดการแสวงหาโอกาสที่ดีขึ้นของชีวิต ประชากรจากทุกส่วนภูมิภาคก็หลั่งไหลมาสู่เมืองมากยิ่งขึ้น จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการขยายตัวของเมืองหลวง แต่ความเจริญเหล่านี้ต้องแลกมาด้วยการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยขาดจิตสำนึก จุดเริ่มต้นด้วยการมาของถนนหนทางก็ทำให้ “พื้นที่ห่างไกล” หรือชานเมืองชนบท หดหายลงไปเรื่อย ๆ การเคลื่อนไหวแบบใหม่จึงกำลังถูกก่อตัวขึ้น และดูเหมือนว่าไม่สามารถหยุดยั้งได้

¹ องค์กรฯ สมานชาติ และจิรวรรณ ไตร โสรัส, มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป.), 117.

ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นรอบๆตัว เมื่อความเจริญของเมืองเริ่มแพร่ขยายเข้ามาสู่ท้องถิ่นที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัยซึ่งยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงาม ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความรัก ความหวงแหนของข้าพเจ้าที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งดีงามที่มีในท้องถิ่นที่ข้าพเจ้าได้ถือกำเนิด สถานที่หลาย ๆ แห่งในนั้นมีความทรงจำดี ๆ และมีความผูกพันของข้าพเจ้าอยู่ ความสะท้อนใจเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นภาพถนนถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว ดอกไม้ที่อ่อนโยน ใบหญ้าที่พลิ้วไสว ถูกไถทับด้วยกำลังของเครื่องจักรอันทันสมัย ถนนที่ถูกสร้างขึ้นมาหลายสาย เปลี่ยนแปลงพื้นที่ดินอันอุดมสมบูรณ์ นั่นคือ สัญลักษณ์ของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นจุดเริ่มการหลั่งไหลความเจริญจากเมืองสู่ท้องถิ่น พืชพันธุ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติ คือ ความอุดมสมบูรณ์ เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตชนบทต้องถูกแลกกับความเจริญจากเมืองหลวง ที่ปัจจุบันสังคมไทยอยู่ในสภาวะวิกฤตหรือวิปริต เพราะความไม่สมดุลของการพัฒนาที่ทำให้เกิดการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุที่ทำให้คนตกเป็นทาสของวัตถุนิยม (Materialism) และบริโภคนิยม (consumerism) มีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น เห็นแก่ผู้อื่นน้อยลง ค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป²

ความเคลื่อนไหวอันนี้ส่งผลกระทบต่อใจของข้าพเจ้าและเกิดความหวาดหวั่นว่าผลข้างเคียงของการพัฒนา คือความสงบ ความอบอุ่น ความงามที่เคยมี ต้องถูกทำลาย วิถีแห่งชีวิตผู้คนและวิถีแห่งธรรมชาติที่เคยอยู่อย่าง เรียบง่าย ตามอัตภาพ ของคนท้องถิ่นแห่งนี้ อาจเหลือเพียงความทรงจำ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความทรงจำ ประสบการณ์ ความรู้สึกส่วนตัว ปลดปล่อยระบายความกดดัน และความสะท้อนใจที่มีต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย เป็นแนวทางการสร้างสรรค์ ผ่านการแสดงออกทางด้านกายภาพ แสดงสถานะสถานภาพ ความเคลื่อนไหว และช่วงเวลา ให้ปรากฏเพื่อใช้สื่อความหมาย ข้าพเจ้านำเสนอด้วยการสื่อผ่านอารมณ์ของภาพที่แสดงถึงความสูญเสีย การถูกทำลาย แต่แฝงความนุ่มนวล โดยแสดงออกผ่านความงามของพืชพันธุ์ ที่ยังคงหลงเหลือ และการตัดกันของวัตถุแปลกปลอมที่เกิดขึ้นระหว่างการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ จากเมือง เพื่อความรู้สึกที่ขัดแย้งกัน ข้าพเจ้าตระหนักว่าไม่

² สมพร เทพสิทธิธา, ภาวะวิกฤตของสังคมไทยในปัจจุบัน (กรุงเทพฯ : สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2541), 4.

สามารถตัดทอนอำนาจของกระแสความเจริญที่ถาโถมเข้ามาสู่ท้องถิ่นตามกาลเวลา ข้าพเจ้าเพียงแค่ต้องการให้ผู้คนเห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างสรรค์และการทำลายล้างที่เกิดขึ้นควบคู่ในเวลาเดียวกัน และสอดแทรกความงามในบางมุมของสิ่งที่ยังหลงเหลือและถูกลืม เพื่อให้ผู้คนในปัจจุบันได้กลับมาเห็นคุณค่า ในความงามของธรรมชาติในท้องถิ่นเกษตรกรรม และร่วมกันพิทักษ์สิ่งเหล่านั้นให้คงอยู่ในพื้นที่ในสัดส่วนที่เหมาะสมได้ อย่างยั่งยืน

ขอบเขตของการศึกษา

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยอาศัย ข้อมูลเบื้องต้นจากการออกภาคสนาม เน้นเรื่องราวที่มาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในการก่อสร้าง และสภาพแวดล้อมรอบตัวในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย และการเดินทางไปพบเห็นจากสถานที่ห่างไกลในที่ต่าง ๆ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นต้น เป็นการแสดงออกโดยการผสมผสานระหว่าง ข้อมูลจริงที่ช่วยในการกำหนดทิศทางของเรื่อง นำมาเป็นความคิด และเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ในการแสดงออกถึงพลังความเคลื่อนไหว และอารมณ์สะเทือนใจ เกิดเป็นความรู้สึกส่วนตัวในการสร้างสรรค์ในรูปแบบเหมือนจริง ด้วยขนาด และ มุมมองที่หลากหลาย ถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมโดย เทคนิคสีน้ำมัน

ขั้นตอนการศึกษา

ขั้นตอนการศึกษา ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ เริ่มต้นจากการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า มีดังต่อไปนี้

1. ออกถ่ายภาพหาข้อมูลในพื้นที่จริง
2. วาดภาพทำแบบร่างที่น่าสนใจในสถานที่จริง เพื่อบันทึกเหตุการณ์จริงแบบสด ๆ และเพื่อ เป็นการบันทึกอารมณ์ส่วนตัว จากการปะทะกับสถานที่จริง เป็นต้นคำในการนำไปสู่การสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงในห้องปฏิบัติการต่อไป
3. ติดต่อสนทนากับบุคคลต่าง ๆ ทั้งในส่วนผู้ที่ทำหน้าที่และมีส่วนเกี่ยวข้องในการก่อสร้าง และผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ดั้งเดิม เพื่อให้ทราบถึงที่มา และข้อมูลในเชิงลึก อีกทั้งได้ทราบถึงทัศนคติของผู้คนอันหลากหลาย อันจะเป็นแรงบันดาลใจ และเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาผลงาน
4. หาความรู้เพิ่มเติมทางวิชาการ ศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ในระบบนิเวศน์วิทยา ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งมีชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาความเจริญทั้งที่อยู่อาศัยและ

ระบบอุตสาหกรรม เป็นต้น

5. ทำแบบร่างอีกครั้งโดยอาศัยข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมด วิเคราะห์และ สังเคราะห์ เพื่อสร้างสรรค์เป็นแบบร่างที่สมบูรณ์ และตรงตามวัตถุประสงค์ในการสร้างผลงานชิ้นนั้น ๆ
6. ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานจริงเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์
7. วิเคราะห์และวิจารณ์ผลงานหาข้อบกพร่องและข้อดี เพื่อการพัฒนาไปสู่ผลงานชิ้นต่อไป

วิธีการศึกษา

ในส่วนของวิธีการศึกษาข้าพเจ้าได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 3 ระยะเพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ มีดังนี้

1. การศึกษารวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

1.1 ข้อมูลได้จากการออกไปยังสถานที่ที่มีการก่อสร้างตึกหรือ สร้างถนน หรือในพื้นที่เขตก่อสร้างต่าง ๆ ตำรวจลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ เพื่อให้อายตนะทั้ง 5 ของข้าพเจ้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ได้เข้าไปสัมผัส สิ่งต่าง ๆ อันได้แก่ ร่องรอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ดินบริเวณที่กำลังมีการก่อสร้าง ศึกษาอุปลักษณะของสิ่งก่อสร้าง เช่น ความมันวาว คราบสนิม ความด้าน หนักของเหล็กพื้นผิวของเครื่องจักรกล และอุณหภูมิความร้อนที่แตกต่างกันตามแต่ละช่วงเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น ซึ่งข้าพเจ้าใช้บรรยากาศแต่ละช่วงเวลาของวันเป็นส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดเรื่องราวด้วย

ในการบันทึกข้าพเจ้าจะทำความรู้สึกที่มีต่อสภาพการณ์นั้น ๆ ประทับลงในใจ และบันทึกเป็นภาพร่าง สด ๆ ณ บริเวณนั้น ๆ ประกอบกับการบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในขณะนั้น อย่างฉับพลันในรูปแบบของภาพถ่าย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกลับมาสร้างผลงานที่ห้องปฏิบัติงานต่อไป

1.2 ข้อมูลที่มาจากการรวบรวมเอาข้อมูลภาคเอกสารทางวิชาการที่ศึกษาค้นคว้าจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเช่น ข้อมูลด้านการเพิ่มของประชากร การขยายตัวของเมืองในเขตที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัยที่ประสบกับเหตุการณ์ตรงเช่น ในเขตนครหลวง กรุงเทพฯ ธนบุรี เขต บางกอกน้อย เขตคลองสาน เขตหนองแขม และเขตภาษีเจริญ เป็นต้น และพื้นที่นอกเขตอันห่างไกล เช่น เขต บางเขน เขตกระทู้แบม เขตสมุทรปราการ หรือ เขตต่าง ๆ ใน จังหวัดนครปฐม เป็นต้น ตลอดจนศึกษาลักษณะทางประชากรและการใช้พื้นที่ในเขตชานเมืองของกรุงเทพมหานคร

1.3 ศึกษาข้อมูลภาพถ่ายจากหนังสือศิลปะ ศึกษาผลงานศิลปินที่ให้แรงบันดาลใจในเรื่องของแนวคิดองค์ประกอบ หรือทัศนธาตุ ได้แก่ การใช้เส้น สี รูปทรง พื้นผิว ต่าง ๆ อิทธิพลหรือข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาในผลงานการสร้างสรรค์ส่วนตัว

2. การศึกษารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ

2.1 นำภาพร่าง ๆ ต่าง ๆ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ใหม่เป็นรูปแบบการสร้างสรรคตามจินตนาการส่วนบุคคล สร้างภาพลายเส้น สี และน้ำหนัก โดยการทดลอง ตัดทอนเพิ่มเติม นำวัตถุข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวม มาสร้างสรรคให้เกิดความลงตัวของภาพ ก่อนที่จะสร้างสรรคผลงานจริง

2.2 ศึกษาโดยบันทึกข้อเขียน บันทึกแนวคิด และการวิเคราะห์ ในแต่ละช่วงเวลาลงบนสมุดจดบันทึก เพื่อประโยชน์ในการนำไปพัฒนาในแต่ละขั้นตอน หรือเพื่อเป็นประโยชน์ในการประมวลความคิด เพื่อที่จะนำไปพัฒนาในผลงานสร้างสรรคขึ้นต่อ ๆ ไป

3. การศึกษาระหว่างกระบวนการสร้างสรรค

3.1 ศึกษาทดลองปฏิบัติผลงานจริงและแก้ไขปัญหาในขณะที่ปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่พบเจอระหว่างปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถนำการแก้ปัญหาหรือการค้นพบใหม่ ๆ ไปสู่งานการสร้างสรรคใหม่

3.2 รวบรวมข้อมูลและผลงานทั้งหมด สรุปรูปเป็นเนื้อหาทางเอกสาร เพื่อใช้ในการทำการค้นคว้า และศึกษาการสร้างสรรคผลงานต่อไป

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลทางวิชาการ จากห้องสมุดทั่วไปทั้งหมดศิลปะ และหมวดสังคม
2. ข้อมูลจากสถานที่จริงได้แก่ เขตก่อสร้างย่านชานเมืองต่าง ๆ และในส่วนของ การก่อสร้างใน เขตใจกลางเมือง ที่กำลังก่อสร้างอาคาร สถานที่ หรือ ถนนสายต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินการก่อสร้าง
3. ข้อมูลจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ ในลักษณะของการเคลื่อนไหวของใบไม้ ต้นหญ้า มวลอากาศ การเคลื่อนไหวของน้ำ การเคลื่อนไหวของสัตว์วิถีความเป็นอยู่ของสรรพชีวิตต่าง ๆ ในธรรมชาติแห่งนั้น ๆ ตลอดจนข้าวของเครื่องใช้ วัตถุที่มีอยู่ในดินนั้น เช่นเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการดำรงชีวิต เครื่องเรือนต่าง ๆ ที่หลากหลาย และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในรูปแบบของบ้านในท้องถิ่นที่สะท้อนเอกลักษณ์ดั้งเดิมของวิถีชีวิตผู้คนย่านชานเมือง
4. ข้อมูลด้านสถานะแวดล้อมทางสังคมปัจจุบัน

บทที่ 2

ข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้าอาศัยแรงบันดาลใจหลายอย่าง เช่น ความผูกพัน ความประทับใจ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์จากการได้พักอาศัยและการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ วิถีชีวิตขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม สังคม ปรัชญา บทกวี วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา งานวรรณกรรม บทเพลง ผลงานศิลปะอันทรงคุณค่าของศิลปินท่านต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก เข้ามาเป็นแรงผลักดันให้ต้องสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเช่น ความกลัว ความกล้า ความหดหู่ ความเหงา ความกดดัน ความรัก และความหวัง สิ่งเหล่านี้ที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งเร้าผลักดันให้ข้าพเจ้าเกิดความกระหายที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ จากสภาวะแวดล้อมทางสังคมและจากสภาวะภายในจิตใจ จิตที่เป็นอกุศลและจิตที่เป็นกุศล ล้วนเป็นอิทธิพลให้กับรูปแบบ ที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “ร่วมเงาสุดท่ายแห่งท้องทุ่ง” โดยแบ่งอิทธิพลที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

อิทธิพลจากสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ

ข้าพเจ้าเติบโตมาในสังคมเกษตรย่านชานเมือง ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่หล่อหลอมจิตใจของข้าพเจ้าในวัยเยาว์ให้เกิดสุนทรียภาพและความละเอียดอ่อน การติดตามมารดาและบิดาไปทำสวนในช่วงเช้าตรู่ และช่วงยามเย็น ทำให้เห็นความแตกต่างของสีต้นไม้ในบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละช่วงเวลาของวัน การได้วิ่งเล่นในสวนและการเฝ้าแอบดูพฤติกรรมของสัตว์ในธรรมชาติ และวาดภาพตามสิ่งที่พบเห็นในธรรมชาติในสวนเช่น ปลา นก ผีเสื้อ แมลงต่าง ๆ รวมถึงพันธุ์ไม้ที่หลากหลาย สิ่งเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้ากลายเป็นคนช่างสังเกต ใส่ใจกับสิ่งเล็ก ๆ น้อย ธรรมชาติได้ปลูกฝังให้ข้าพเจ้าสนใจในศิลปะ โดยไม่รู้ตัว และยังมีผลต่อรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าที่มีรูปแบบรายละเอียดแบบเหมือนจริง (Hyper Realist) ในเวลาต่อมา

ปัจจุบันเมื่อวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไป ถูกแทนที่ด้วยสิ่งแวดล้อมใหม่ คือสิ่งปลูกสร้างจากเมือง ในกระบวนการก่อสร้างเปลี่ยนแปลงสภาพจากท้องถิ่นเกษตรกรรมไปสู่สภาพสังคมแบบเมือง ทำให้ข้าพเจ้าพบเห็นการคืนชน ต่อสู้เพื่อ

ป้องกัน และหนีจากภัยคุกคาม ของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดิม ไม่ว่าจะเป็สัตว์ เช่นเหล่านก ที่พยายามอพยพเพื่อหาที่อยู่ใหม่ หรือพืชที่แม้จะถูกไถทับจนกิ่งก้านแหลกสลาย แต่ก็พยายามยืนต้น แดกกิ่ง แดกยอดอ่อนออกมาใหม่ เพื่อความอยู่รอดของชีวิตที่มีความเป็นความตายอยู่เบื้องหน้า บ้างล้มตาย บ้างยังเหลือรอด แต่นั่นก็นับเป็นการต่อสู้ดิ้นรนด้วย “พลังของธรรมชาติ” เท่าที่ สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจะทำได้ เพื่อดำรงเผ่าพันธุ์ของตนไว้ตามกลไกของธรรมชาติ

ความโหดเหี้ยมของธรรมชาติและสิ่งดี ๆ ที่เป็ความทรงจำในอดีตได้กลายเป็นอิทธิพลที่ปลูก ไร่ให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น ในขณะที่วัยเด็กของข้าพเจ้าวาดภาพเพื่อบันทึกความงามที่ ประทับใจที่มีต่อธรรมชาติ แต่ปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมทำให้ข้าพเจ้าวาดภาพ เพื่อถ่ายทอดความสะเทือนใจที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น

อิทธิพลจากสภาวะแวดล้อมทางสังคมเมืองและข้อมูลทางสังคมศาสตร์

สิ่งทีเกิดขึ้นจากการกระจายความเจริญของเมือง ที่มาในรูปของสิ่งก่อสร้างมากมาย กำลังขยายตัวรุกกล้าเข้ามาสู่สังคมเกษตร ทำให้ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่าง รวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตมนุษย์ และธรรมชาติ รวมถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มากมาย เกิดการ เคลื่อนไหว และความรุนแรง

สังคมเมืองอาจถูกสร้างให้ยิ่งใหญ่เหนือธรรมชาติ มนุษย์ในสังคมใหญ่อาจตระหนงใน “พลังจากศักยภาพของตน” แต่แท้จริงแล้วมนุษย์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของธรรมชาติและจักรวาล เมื่อ ถึงเวลาที่ธรรมชาติเอาคืน มนุษย์ก็ไม่สามารถต้านทานได้ แต่สิ่งทีเกิดขึ้นในขณะนั้นก็ทำให้ข้าพเจ้า ได้เข้าใจอย่างหนึ่งว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมเมืองที่มนุษย์สร้างขึ้นสามารถส่งผลกระทบต่อวงจรชีวิต ในธรรมชาติอย่างไรบ้าง ทำให้เข้าใจ ความจริงบางอย่างทีเกิดขึ้นภายใต้ความเปลี่ยนแปลง เกิดการ เข้าใจความจริงบางอย่างในจิตใจ กลายมาเป็นอิทธิพลสำคัญที่ส่งผลต่อความสะเทือนใจ ไร่อารมณ์ ความรู้สึกให้ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนอีกด้านที่เป็นผลพวงของคำว่า “พัฒนา” ผ่านไปสู่รูปแบบการ สร้างสรรค์ทางศิลปะ และการศึกษาค้นคว้าเพื่อความรู้ความเข้าใจในเชิงลึกถึงมูลเหตุของการพัฒนา ความเจริญทางสังคมเมือง ดังนี้

สาเหตุของการขยายตัวของเมือง

เราจะพบว่าในปัจจุบันนี้เมืองหลวงได้มีการขยายตัวออกสู่ชานเมืองอย่างรวดเร็ว มี สาเหตุปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุของการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็น ศูนย์รวมความเจริญของทุกด้าน ตลอดจนเป็นศูนย์รวมของทุกอาชีพทำให้ผู้คนอพยพเข้ามา

ประกอบอาชีพในเมืองหลวงอยู่เรื่อย ๆ และอีกปัจจัยหนึ่งคืออัตราการเกิดของคนในเมืองหลวงมีสูงกว่าอัตราการตาย จึงเป็นส่วนให้ประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ความเจริญก้าวหน้าในด้านเครื่องจักรกล และวิทยาการแผนใหม่ยังได้เปลี่ยนแปลงลักษณะเศรษฐกิจแบบชนบทเป็นเศรษฐกิจแบบเมือง เปลี่ยนระบบเพาะปลูกมาเป็นย่านอุตสาหกรรม ย่านธุรกิจการค้า

3. การที่นายทุนกว้านซื้อที่ดินเกษตรกรรมโดยเฉพาะพื้นที่ย่านชานเมืองเพื่อเก็งกำไร จึงทำให้เกิดปัญหาที่ดินขาดแคลน เมื่อประชาชนในเมืองมีอัตราการเพิ่มขึ้นรวดเร็วเกินไป ความต้องการที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจต่าง ๆ ยิ่งมีมากขึ้น ราคาที่ดินก็ยิ่งสูงขึ้นมากเป็นเงาตามตัว ส่วนอำนาจการซื้อของประชาชนกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม ส่วนนายทุนเจ้าของที่ดินรายใหม่ก็ไม่นิยมใช้ที่ดินนั้นในด้านเกษตรกรรมอีก เพราะผลผลิตรายได้ทางการเกษตรให้ผลน้อยเกินไปในแง่ของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ พื้นที่เกษตรกรรมนาชาวนิจึงลดลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เจ้าของที่ดินดั้งเดิมที่เป็นชาวบ้านไร่ที่ทำกินต้องผันการประกอบอาชีพสู่ภาคอุตสาหกรรม อพยพไปหาที่อยู่ในเมืองหลวงทำให้เมืองหลวงเกิดการขยายตัวขึ้น

4. ความเสื่อมโทรมในตัวเมือง ในปัจจุบันสภาพของตัวเมืองได้ทวีความยุ่งยาก และก่อให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ปัญหาด้านการจัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน การแบ่งบริเวณ (Zoning) ปัญหาด้านสุขภาพ อนามัย โจรผู้ร้าย และปัญหาด้านอื่น ๆ อีกมากมาย อันเป็นการทำลายความสงบสุข และก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นในด้านจิตใจ แก่ผู้ที่อยู่อาศัยในตัวเมือง โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง ส่วนกลุ่มผู้มีรายได้สูงก็มีความพยายามที่จะดิ้นรนจะออกไปหาที่อยู่อาศัยด้านชานเมือง ประกอบกับมีการสร้างหมู่บ้านจัดสรร และบ้านเดี่ยวขึ้นในพื้นที่ชานเมืองมากมายเพื่อรองรับกลุ่มผู้คนที่ผู้มีเงินรายได้ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากใจกลางเมือง

5. ปัจจัยด้านการคมนาคม (Mass Communication) จากการที่รัฐบาลโดย กรมทางหลวง ได้มีโครงการสร้างทางหลวงสายสุขุมวิท และสายบางนาตราด สายกรุงเทพฯ - สระบุรี และสายท่าพระ - นครปฐม ขึ้นนั้น ทำให้การติดต่อระหว่างชานเมืองกับตัวเมือง หรือศูนย์กลางของตัวเมืองที่ถือเอาแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นหลักเกิดความสะดวกรวดเร็วขึ้น ก่อให้เกิดการความเคลื่อนไหว (Mobility) ไปมาสะดวกรวดเร็ว ทั้งยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ซึ่งโดยหลักการแล้ว หากที่ได้มีความคล่องตัวทางการคมนาคมสูงที่นั่นก็จะมีอัตราการเจริญขยายตัวเกิดขึ้นได้มาก ดังจะเห็นได้จากสภาพการเกิดขึ้นของชุมชนบริเวณสองข้างทางที่เป็นทางหลวง จากการสัมภาษณ์นักจัดสรรที่ดินแถบชานเมืองพบว่า ปัจจัย หรือสิ่งหนึ่งที่คนเหล่านั้นคำนึงถึงและเห็นพ้องต้องกันคือ การคมนาคมหรือความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมที่สามารถจะเข้าออก และติดต่อกับตัวเมืองได้สะดวกรวดเร็ว สม่่าเสมอในระยะเวลาอันสมควร เกิดเป็นพวกคนเดินทางไปมาเพื่อทำงาน (Commuter)

หมายถึงพวกบุคคลที่อาศัยอยู่ตามชานเมืองที่ห่างออกไป แต่ได้อาศัยผลจากความสะดวกรวดเร็ว ทางด้านการคมนาคม เข้ามาทำงาน และอาศัยบริการต่าง ๆ และกลับออกไปในตอนเย็น ซึ่งแนวคิดนี้ในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดการอพยพของผู้ที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองอยู่แถบชานเมืองมากขึ้น เช่น ย่านสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี คลองจั่น บางแค เป็นต้น

6. ปัจจัยด้านที่ตั้ง (Location) สำหรับปัจจัยเรื่องที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม สืบเนื่องมาจากแนวนโยบายของทางภาครัฐ ในแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม จึงทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมายในแถบชานเมือง เช่นบริเวณด้าน ลำโพง พระประแดง รังสิต บางแค เป็นต้น เมื่อเกิดย่านอุตสาหกรรมขึ้นแล้วก็จำเป็นต้องมีคนงานหรือแรงงานเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จึงทำให้เกิดแหล่งที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้ กับเขตอุตสาหกรรมเหล่านั้น เพื่อความสะดวกในด้านการทำงาน เช่น ย่านบางแค จะพบว่าหลังจากที่เกิดโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นแล้ว ธุรกิจการค้า โรงมหรสพ และตลาด ก็จะเกิดขึ้นตามมาพร้อมกับชุมชน

จากการศึกษาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุและปัจจัยในการขยายตัวของชานเมืองในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้ทราบถึงสาเหตุทั้ง 6 ประการดังได้กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตามหากพิจารณาบทบาทของรัฐ และเอกชน ก็มีส่วนในการก่อให้เกิดการขยายตัวของเมืองหลวงออกสู่ชานเมืองดังนี้

1. **รัฐบาลและการปกครองส่วนท้องถิ่น** ในด้านเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลนครกรุงเทพ และธนบุรีนั้น แม้ว่าจะเป็นหน่วยการปกครองอันดับแรกที่มีความสำคัญต่อความเจริญเติบโตและการขยายตัวของชุมชนก็ตาม แต่ก็หาได้มีบทบาทในการก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชน นอกจากนั้นชุมชนที่เกิดขึ้นในแถบชานเมืองนั้นอยู่นอกเขตเทศบาลทั้งสองแห่ง อันเป็นการอยู่เหนืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานปกครองทั้งสองที่จะเข้าไปวางแผนอย่างหนึ่งอย่างใดได้ เขตชุมชนที่ขยายออกจึงอยู่ภายใต้การปกครองของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับสุขาภิบาลของอำเภอ นั้น ๆ นอกจากนี้รัฐบาลยังขาดการวางผังเมืองและนโยบายที่แน่นอนว่า จะให้ความรับผิดชอบในด้านผังเมืองตกอยู่ในอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น คือเทศบาลนครกรุงเทพฯ หรือตกอยู่กับสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย เพราะเท่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ เทศบาลก็มีฐานะเป็นผู้เสนอแนะ โดยมีสำนักผังเมืองกระทรวงมหาดไทยควบคุมอีกชั้นหนึ่ง

แต่ถ้าพิจารณาถึงบทบาทของกรมทางหลวง ซึ่งไม่มีหน้าที่โดยตรงต่อการขยายตัวของเมืองแล้ว ก็พบว่า จากโครงการสร้างทางหลวงแผ่นดินตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาตินั้น ได้เกิดการขยายตัวของชุมชนตามชานเมืองที่มีทางหลวงผ่าน ส่วนหน่วยราชการอื่น ๆ เช่นการ

ไฟฟ้านครหลวง ก็นับได้ว่ามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการจำหน่ายไฟฟ้าเข้าไปในชุมชนที่เกิดใหม่ เหล่านี้กันอย่างทั่วถึง

2. บทบาทของเอกชน บทบาทของเอกชนในด้านการขยายตัวของเมืองนั้น นับว่ามีอยู่อย่างมาก ดังได้กล่าวมาแล้วโดยละเอียดในด้านที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้ลงทุนในการจัดสรรที่ดิน ตลอดจนการจัดการลงทุนในด้านการสร้างอาคาร ร้านค้า ย่านธุรกิจ และโรงแรมรศพต่าง ๆ อันก่อให้เกิดชุมชนใหม่ ๆ แต่เนื่องจากการลงทุนของเอกชนนั้น คำนึงถึงแต่ผลที่จะเกิดในระยะสั้น มิได้มีการวางแผนหรือโครงการที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในระยะยาวแต่ประการใด ประกอบกับการขาดการวางแผนผังเมืองของรัฐบาล แม้บางครั้งรัฐบาลจะมีโครงการอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้รับการขานรับ ไม่ได้รับการร่วมมือจากภาคเอกชนเท่าที่ควร เพราะการขาดการปฏิบัติในส่วน ของผลบังคับใช้ที่แน่นอน อีกทั้งไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่าง ๆ ในระยะยาว จึงทำให้การขยายตัวของเมืองเป็นไปอย่างไร้ระเบียบแบบแผน¹

พื้นที่ชานเมืองได้รับผลกระทบจากการขยายตัวของเมือง

1. ผลกระทบต่อดิน การขยายตัวของเมืองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในอัตราการชะล้างพังทลายของดิน อัตราการพังทลายเกิดขึ้นสูงสุดในระหว่างการก่อสร้าง และการถูกรบกวนจากการเคลื่อนที่ของยวดยานพาหนะและการขุดค้น (Vehicle movement and excavations) การชะล้างพังทลายของดินเกิดขึ้นเนื่องมาจากการไหลมาแทนที่ของดินที่ถูกแรงอัดนั้น

นอกจากนี้การขยายตัวของเมืองยังทำให้เกิดปัญหาการทรุดตัวของพื้นดิน ดังที่มีรายงานหลายฉบับแสดงให้เห็นว่า พื้นที่ดินของกรุงเทพมหานคร เกิดการทรุดตัวลงเรื่อย ๆ เนื่องจากการสูบน้ำบาดาล เพื่อการอุปโภคบริโภคจำนวนมากเกินกว่าที่น้ำบาดาลจะไหลมาทดแทนได้ทัน

ลักษณะพิเศษของชั้นดินคือ เมื่อเกิดการทรุดตัวแรงยุบลงไปแล้วพื้นดินจะไม่มี การขยายตัวกลับคืนมาได้ ดังนั้นพื้นที่ที่ทรุดตัวในกรุงเทพมหานครจะไม่สามารถทำให้กลับมาสู่ระดับ เดิมได้ ถ้าปล่อยไว้พื้นดินก็จะทรุดตัวลงไปเรื่อย และหากการขยายตัวของเมืองแพร่กระจายเข้าสู่ พื้นที่ชานเมืองก็จะเป็นเหตุให้พื้นที่ชานเมืองทรุดตัวขยายเป็นบริเวณกว้าง

2. ผลกระทบต่อน้ำ กระบวนการขยายเมืองมีผลกระทบต่อน้ำทั้งในลักษณะของการควบคุมอัตราการเสื่อมสลาย และการนำสารพิษลงสู่แม่น้ำ และอิทธิพลต่อธรรมชาติที่มีต่อการไหล ของน้ำและลักษณะอื่น ๆ ของน้ำ เนื่องจากการขยายเมืองจะนำไปสู่การขยายตัวอย่างมหาศาลของ

¹ ไพบูลย์ ช่างเรียน, การเพิ่มประชากรและการขยายตัวของเมืองในเขตกรุงเทพฯ-ธนบุรี (กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2515), 49.

พื้นที่ผิวคอนกรีตที่ไม่ซึมน้ำ ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดปัญหาการซึมซับน้ำของผิวดิน และการไหลบ่าของน้ำ

3. ผลกระทบต่อสภาวะอากาศ เมื่อเปรียบเทียบตัวเมืองกับพื้นที่ชนบทเมื่อได้รับคลื่นรังสีความร้อนจากดวงอาทิตย์ พื้นผิวเมืองคอนกรีตมีการดูดความร้อนและเป็นตัวนำความร้อนอย่างมหาศาล ในทางตรงกันข้ามพื้นที่ชนบทที่ปกคลุมด้วยพืชสีเขียวเสมือนกับเป็นเครื่องกำบังการส่องแสงของดวงอาทิตย์ แต่ปัจจุบันเมืองมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เขตอุตสาหกรรม การค้า และตึกสูงที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอากาศที่ร้อนจัด

4. ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อจำนวนประชากรมีจำนวนมากขึ้นทรัพยากรและพลังงานย่อมไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีพในอนาคต แร่ธาตุได้สะสมมาเรื่อย ๆ เป็นเวลาด้าน ๆ ปี โดยกระบวนการทางธรณีวิทยา แต่การขยายตัวของเมืองและการเพิ่มจำนวนประชากรรุกรุกทำลายธรรมชาติ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในอัตราการสูญเสียที่น่าสะพรึงกลัวยิ่ง

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

นอกจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ และข้อมูลจากการศึกษาเชิงสังคมวิทยา รูปแบบของผลงานศิลปะของศิลปินและภาพถ่ายต่าง ๆ ที่เป็นผลงานของช่างภาพ ก็ได้ให้อิทธิพลด้านรูปแบบต่อผลงานของข้าพเจ้าดังนี้

เรียลลิสม์(Realism) จิตรกรรมลัทธินี้มี กุสตาฟว์ กูร์เบต์ (Gustave Courbet, 1819-1877) จิตรกรชาวฝรั่งเศสผู้ประกาศตนเองเป็น “Realist” ในศตวรรษที่ 19 ท่านชอบสร้างงานขึ้นจากเนื้อหาตามสภาวะที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสังคมชนบทที่แสดงความเป็นจริงของชีวิต เพื่อช่วยเพิ่มพูนชีวิตหรือปฏิรูปสังคมให้ดีขึ้น งานของ กูร์เบต์ มีลักษณะคล้ายกับงานของสกุลช่าง “บาร์บิซง” ท่านประกาศว่า “สำนึกของท่านนั้นคือประชาธิปไตยที่แท้จริง” คือยึดถือสำนึกในธรรมชาติเป็นสำคัญ

ความเป็นจริงแล้วงานแนวเหมือนจริง เป็นงานขั้นพื้นฐานที่ไม่เคยตาย เพราะในขณะที่ศิลปะลัทธิต่าง ๆ เกิดขึ้นใหม่ และสลายตัวไปจากการทดลองและค้นหาอย่างไม่จบสิ้นนั้น ศิลปะแนวเหมือนจริงยังคงเป็นรากฐานอันมั่นคงอยู่เสมอ

ผลงานที่มีชื่อเสียงของกูร์เบต์ได้แก่ภาพผลงานที่ชื่อ “การฝังศพที่ออร์นังส์” (The Burial at Ornans, 1850) ภาพนี้เป็นภาพขนาดใหญ่ ที่บรรจุรูปคนขนาดเท่าคนจริงถึง 40 คน ปัจจุบันอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติลูฟร์ และภาพ “คนทุบหิน” (Stonebreakers, 1849) เดิมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานเมืองเดรสเดน ในเยอรมัน แต่ถูกทำลายลงในปี 1945

ซูเปอร์เรียลลิสม์(Super Realism) ศิลปะกลุ่มนี้ เป็นที่นิยมในอเมริกา เรียกชื่อแตกต่างกันหลายชื่อ เช่น Realism Now ,Sharp-Focus Realism ,Photographic Realism ,New Realism ,Hyper- Realism The Realist Revival ,Separate Realities, Painting form the Photo ,Radical Realism ,Aspects of a New Realism ,Figure/Environment ,Imagist Realism และ il nuovo realismo เป็นต้น

แต่ในนิตยสารศิลปะที่ชื่อ “Art Magazine” ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 1974 เรียกว่า “Super Realism” เพราะงานเหล่านี้มีคุณลักษณะความเหมือนจริงเกินกว่าหรือสูงกว่าธรรมดา หรือมีความเป็นจริงมากกว่าสิ่งที่เป็จริง

ศิลปินที่ทำงานแนวนี้ได้แก่

1. ริชาร์ด แมคลีน (Richard Mclean)
2. ฟิลลิป เพิร์ลสไตน์ (Phillip Perlstein)
3. เจเน็ต ฟิช (Janet Fish)
4. จอห์น ซัลต์ (John Salt)

สำหรับเนื้อหาของภาพนั้น จิตรกรแต่ละคนมักจะชื่นชอบในการแสดงออกทางความถนัดที่แตกต่างกัน เช่น เจเน็ต ฟิช ชื่นชอบการเขียนหุ่นนิ่งประเภทเครื่องแก้วที่มีความสุกใสเป็นประกายแวววาว ฟิลลิป เพิร์ลสไตน์ ชอบเขียนรูปคนเปลือยที่มีการจัดแสงเข้ามาจากหลายทิศทาง จอห์น ซัลต์ ชื่นชอบการเขียนรูปรถยนต์ต่าง ๆ ริชาร์ด แมคลีน เขียนภาพคนและม้า

อัลเฟรด เลสลีย์ ให้ทรรศนะว่า “ข้าพเจ้า คิดตามบาลซัค² ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อศิลปะเริ่มเสื่อมคลายลง ลัทธิเหมือนจริงนั้นแหละที่จะมาช่วยเสมอ” (When art begins to decay it is always realism that comes to the rescues)

รีเจอนัลลิสต์ มูฟเม้นท์(Regionalist movement) เป็นความเคลื่อนไหวทางศิลปะของจิตรกรอเมริกันกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเริ่มต้นปี ค.ศ. 1930 เป็นต้นมา จิตรกรชั้นนำในกลุ่มนี้ประกอบด้วย

1. โทมัส ฮาร์ท เบนตัน (Thomas Hart Benton, 1889-)
2. แกรนต์ วูด (Grant Wood, 1892-1942)
3. จอห์น สจิวต์ เคอร์รี่ (John Stewart Curry, 1897-1946)
4. อารอน โบรูด (Aaron Bohrod, 1907-)
5. ชาลส์ เบิร์ชฟีลด์ (Charles Burchfield, 1893-1967)

² โอนอเร่ บาลซัค (Honore de Balzac,1799-1850 นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 19)

จุดมุ่งหมายในการทำงานของกลุ่มนี้ ล้วนมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการแสดงสิ่งแวดล้อมชีวิตชนบท เช่น ทิวทัศน์ไร่นา ชีวิตของชาวเขา กสิกรที่ยากจน คนเก็บฝ้ายชาวนิโกร สภาพแวดล้อมตามเมืองเล็ก ๆ ตามภาคต่าง ๆ ของอเมริกา เช่น ทางอเมริกาตอนใต้ และภาคตะวันตกของตอนกลางสหรัฐ (American scenes)

โทมัส คราเวน (Thomas Craven) นักวิจารณ์ศิลปะกล่าวว่า “ริจินัลลิสม์เป็นส่วนหนึ่งของปฏิกิริยาตอบโต้ทั่วไป ต่อศิลปะนามธรรม ซึ่งเริ่มปลายปี ค.ศ. 1920.....”

เนเจอร์ลลิสม์ (Naturalism) หรือ ธรรมชาตินิยม เป็นความเคลื่อนไหวในวงวรรณกรรม และศิลปกรรมในตอนกลางและตอนปลายของศตวรรษที่ 19 จุดมุ่งหมายของกลุ่มนี้เพื่อถ่ายทอด ความเป็นจริงของชีวิต ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทุกแง่มุมอย่างละเอียดถูกต้อง (the accurate representation of reality) ตามสภาพของสังคม เช่น การต่อสู้ดิ้นรนของชีวิตที่ยากจนข้นแค้น ความบีบคั้นของสังคมที่ขาดความเป็นธรรม และอื่น ๆ อันเป็นบ่อเกิดของการปฏิรูปสังคมของกลุ่มนักประพันธ์ กวี และศิลปิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นถึงผลทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมและธรรมชาติของมนุษย์

เนเจอร์ลลิสม์ (Naturalism) มีลักษณะผิดแผกไปจาก อุดมคติ (idealism) ซึ่งมีความรู้สึกสูงส่งกว่าธรรมชาติและธรรมชาตินิยม มีความละเอียดอ่อนกว่า สัจนิยม (Realism) ดังนั้นเนเจอร์ลลิสม์หรือธรรมชาตินิยมจึงอยู่กึ่งกลางระหว่าง อุดมคติ กับ สัจนิยม

ในงานจิตรกรรมหรือประติมากรรม คำว่า “เนเจอร์ลลิสม์” หรือ ธรรมชาตินิยม หมายถึงแบบอย่างทางศิลปะไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใด อยู่บนพื้นฐานการปรากฏตามธรรมชาติ แม้ว่าจะงานนั้นจะมีลักษณะของการวิจารณ์สังคมก็ตาม³

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม เรียลลิสม์ (Realism) และเนเจอร์ลลิสม์ (Naturalism) ทางรูปแบบแนวคิดในการถ่ายทอดการสะท้อนประเด็นทางสังคม ถ่ายทอด ความเป็นจริงของชีวิต ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกแง่มุมอย่างละเอียด ในการนำเสนอรูปแบบความเป็นจริงของชีวิตนี้ มีเจตจำนงเพื่อยกระดับจิตวิญญาณและวิถีชีวิตของผู้คนให้ดีขึ้น และได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่มรีเจอนัลลิสต์ (Regionalist) ในการถ่ายทอดภาพทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ย่านชานเมือง โดยประยุกต์เข้าสู่รูปแบบการสร้างภาพทิวทัศน์ในภูมิภาคที่ตนเองอยู่อาศัย ข้าพเจ้านำมุมมองแนวคิดเหล่านี้มาถ่ายทอดใหม่ในรูปแบบภาษาวัตถุเฉพาะตนที่มีความเป็นไทย ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ตามความรู้สึกของตนเอง เกิดเป็นภาพทิวทัศน์แนวใหม่ที่มุ่งสะท้อนปัญหาสังคม ร่วมกับ

³ สงวน รอดบุญ, **ลัทธิสกุลช่างและศิลปะตะวันตก** (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์, 2533), 98.

การนำเสนอความงามความประทับใจในธรรมชาติ โดยเป็นแนวทางการสร้างสรรค์แบบไฮเปอร์เรียลลิสต์ “hyper realist”

ในขณะที่เดียวกันก็ได้อิทธิพลในการแสดงออกจากศิลปินหลายท่านเช่น “กุสตาฟ กูร์เบต์” เช่นในผลงานที่ชื่อ “การฝังศพที่ออร์นังส์” (The Burial at Ornans) ภาพนี้ให้อิทธิพลในเรื่องการจัดทัศนียภาพในงานของข้าพเจ้าด้วยการแสดงรายละเอียดของภาพแบบแนวยาว (Panorama) และศิลปินอีกท่านที่ให้อิทธิพลต่อข้าพเจ้าคือ “แอนดรู ไวเอท” (Andrew Wyeth 1917) เช่นในผลงานที่ชื่อ “โลกของคริสตินา” (Cristina’s World) ภาพนี้มีการกำหนดจุดสนใจสามจุดแบบมุมสามเหลี่ยมให้อิทธิพลข้าพเจ้าในการสร้างผลงาน “ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 12” ที่กำหนดจุดสนใจเป็นสามจุดคือ บ้าน ต้นไม้ และรถตัก และศิลปิน อีกท่านหนึ่งที่ทำงานในรูปแบบเรียลลิสม์ (Realism) ที่ให้อิทธิพลกับรูปแบบผลงานของข้าพเจ้า คือ แคสเปอร์ เดวิด เฟรดริช (Casper David Friedrich) ในภาพผลงานของท่านที่ชื่อ “การอับปางของเรือโฮป” “The sea of Ice (Arctic shipwreck)” ภาพนี้ให้อิทธิพลกับผลงานของข้าพเจ้าที่ชื่อ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 10” ในการถ่ายทอดมุมมองแบบมองอย่างตรงไปตรงมา ด้วยการมองในระดับสายตาไปตามเส้นขอบฟ้า การจัดภาพแบบมีองค์ประกอบที่เล่นระหว่างจุดเด่นและจุดรอง กล่าวคือ ให้ส่วนที่เป็นองค์ประกอบรอง (Subordinate) ซึ่งเป็นวัตถุที่จะสื่อสารเรื่องราว ให้มีขนาดเล็กแอบอยู่ข้างใดข้างหนึ่ง บดบังด้วยความพังทลายของซากปรักหักพังเป็นจุดสนใจ (Dominant) ที่ถูกสร้างขึ้นมาบดบัง กินพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ผลงานจากผลงานภาพถ่ายแบบโฟโต้ เจอรัลด์นิสม์ (Photo - journalism) ภาพถ่ายเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ที่เก็บบันทึกเรื่องราวผ่านแผ่นฟิล์มแบบฉับพลันทันที การศึกษาผลงานภาพถ่ายแนวนี้ช่วยเปิดโลกทรรศน์ใหม่ในทางวิธีการนำเสนอ ผ่านมุมมองที่พิเศษ และยังให้อิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกในผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าอีกด้วย

ภาพจากผลงานจิตรกรรมของศิลปินที่ส่งอิทธิพล

ภาพที่ 1 “การฝังศพที่ออร์นังส์” (The Burial at Ornans)

ศิลปิน กุสตาฟว์ กูร์เบต์ (Gustave Courbet, 1819-1877)

ปีที่สร้าง 1849-1850

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 314 x 663 เซนติเมตร

ที่มา : Bruno Foucart, **G.Courbet** (New York : Crown publisher, 1977), 22.

ผลงานของศิลปินท่านนี้ให้อิทธิพลในเรื่องการจัดทัศนียภาพในผลงานของข้าพเจ้าด้วยการแสดงรายละเอียดของภาพแบบแนวยาว (Panorama) เปิดเผยทัศนียภาพให้เห็นไกลออกไปสุดสายตา

ภาพที่ 2 “ที่ลี้ภัย” (Sanctuary)

ศิลปิน	จอห์น สจิวต์ แครี่ (John Steuart Curry, 1897-1946)
ปีที่สร้าง	1936
เทคนิค	จิตรกรรมสีน้ำ
ขนาด	35.56 x 53.4 เซนติเมตร

ที่มา : John Steuart Curry, **Inventing the middle west** [Online], accessed 20 March 2010.
Available from http://www.butlerart.com/pc_book/pages/john_steuart_curry_1897.htm

จากผลงานของ จอห์น สจิวต์ แครี่ (John Steuart Curry) จากกลุ่มรีเจอนัลลิสต์ (Regionalist) เป็นการให้แรงบันดาลใจโดยรูปแบบของถ่ายทอดภาพทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ย่านซานเมือง โดยศิลปินประยุกต์เข้าสู่รูปแบบการสร้างที่สอดแทรกเนื้อหาสาระสะท้อนหรือเสียดสีสังคมโดยใช้รูปสัตว์เป็นตัวแทนในการเล่าเรื่อง ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานบางชิ้นในการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองของสัตว์ต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการก่อสร้าง

ภาพที่ 3 “กองไม้” (Drift wood)
 ศิลปิน ไบรอัน ลาซากา (Brian Lasaga)
 ปีที่สร้าง 2009
 เทคนิค จิตรกรรมสีอะครายติก
 ขนาด 22 x 32 นิ้ว

ที่มา : Realist Painters, **Hight realism Art** [Online], accessed 18 March 2010. Available from http://www.google.co.th/search?sourceid=navclient&ie=UTF8&rlz=1T4ADFA_enTH368&q=brian+Lasaga

ข้าพเจ้าสนใจการนำเสนอผลงานศิลปะในรูปแบบเหมือนจริงแบบโฟโต้เรียลลิสต์ (photo-realist) หรือ ไฮเปอร์เรียลลิสต์ (hyper-realist) ได้รับแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งกับการสร้างสรรค์ผลงานทิวทัศน์ชนบทอย่างเหมือนจริง “ของไบรอัน ลาซากา” (Brian Lasaga)

ภาพที่ 4 “โลกของคริสตินา” (Cristina’ s World)

ศิลปิน แอนดรู ไวเอท (Andrew Wyeth 1917)

ปีที่สร้าง 1948

เทคนิค tempera

ขนาด $32 \frac{1}{4} \times 47 \frac{3}{4}$ นิ้ว

ที่มา : Wanda M. Corn, **The Art of Andrew Wyeth** (Boston : The New York Graphic society, 1973), 39.

ภาพที่ 5 ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 12

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 150 x 300 เซนติเมตร

อิทธิพลการจัดองค์ประกอบของภาพจากผลงานชื่อ “Cristina’ s World” ให้รูปแบบการวางจุดสนใจเพื่อนำสายตาแบบสองจุดคือระยะหน้า (fore ground) และระยะหลัง (back ground) ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้นำหลักการนี้มาพัฒนาเป็นการวางจุดสนใจเพิ่มอีกหนึ่งจุดคือ ระยะกลาง (middle ground) ในตำแหน่งรถ นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังสนใจศึกษาเทคนิคการเขียนของแอนดรู ไวเอท ผลงานของเขาเน้นเข้าถึงรายละเอียด มองลึกไปถึงมิติที่สาม แม่นยำเรื่องความถูกต้องของรูปทรง เป็นผลงานที่เหมือนจริงและสะท้อนอารมณ์ภายในส่วนตัวออกมาได้อย่างชัดเจน ผลงานของศิลปินท่านนี้มีความละเอียดละไมเหมือนแกะออกมาจากภาพถ่าย ไม่ว่าจะป็นหญ้า นก ต้นไม้ แสงเงา ท่านมีความแม่นยำที่จะมองสิ่งเหล่านั้นได้อย่างน่าทึ่ง การเข้าถึงรายละเอียดโดยใช้จิตใจมากกว่าสายตา เพียงแต่อาศัยรูปทรงภายนอกที่ตาเห็นนั้น เป็นสื่อในการแสดงออกเท่านั้น

แอนดรู ใช้ชีวิตในรัฐเมน ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านสร้างผลงานศิลปะอย่างทุ่มเทชีวิตจิตใจ ในรัฐนี้มีสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม ทิวทัศน์ชนบทที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ช่วยให้ท่านเกิดจินตนาการขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าก็อาศัยแรงบันดาลใจจากท่านในการหามุมมองในท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการได้พบเห็นในชีวิต ข้าพเจ้าอาศัยมุมมองจากโลกภายนอก เพื่อเป็นแนวทางในการถ่ายทอดโลกภายใน ผ่านภาษาของจิตรกรรม เพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม

“โลกของคริสตินา” (Cristina’ s World) ภาพนี้เกิดจากการที่แอนดรู ได้พบคริสตินา ออลสัน สาราวังพิการจากโรคโปลิโอ พยายามเคลื่อนไหวไป ความรู้สึกของเขาคณะนั้นคือความหงอยเหงาเปล่าเปลี่ยว มันเป็นความรู้สึกที่เหมือนกัน ทั้งใจเธอและใจเขา ดังนั้นจึงเท่ากับว่าภาพนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรที่เขาอยู่ เฉากเช่นเดียวกับอาณาจักรภายในใจ ความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่ต้องเห็นภาพรถไฟขนาดใหญ่เข้ามาขุดไถ พืชพรรณที่ไร้ร่มเงา เกิดเป็นความรู้สึกสะท้อนใจต่อการสูญเสีย เสียงเครื่องจักรที่กำลังทำงาน ส่งเสียงคำรามอยู่กลางท้องทุ่ง ประคองมันได้แผดเสียงสร้างความสั่นสะเทือนต่อความรู้สึกลึกกลงไปในใจของข้าพเจ้า

ภาพที่ 6 The sea of Ice (Arctic shipwreck)

ศิลปิน Casper David Friedrich

ปีที่สร้าง 1823-1824

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 96.7 x 126.9 เซนติเมตร

ที่มา : Werner Hofman, **Casper David Friedrich** (London : Themes and Hudson Ltd., 2000), 230.

ภาพที่ 7 ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 10

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 150 x 300 เซนติเมตร

ข้าพเจ้าสนใจผลงานของศิลปินท่านนี้ในด้านการวางจุดสนใจอยู่ตรงกลางภาพอย่างตรงไปตรงมา ขนาดที่ปะทะกับคนดูและช่อนองค้ประกอบรองเพื่อช่วยเสริมในการบอกเล่าเรื่องราว

ภาพที่ 8 The morning after the first battle

ศิลปิน Frank Hurley

ปีที่สร้าง 1855

เทคนิค ภาพถ่าย

ที่มา : Reuel Golden, **Photo journalism** (London : Carlton books., 2005), 67.

ผลงานภาพถ่ายสนามรบที่ทิ้งร่องรอยของความสูญเสียให้อารมณ์ความรู้สึกสะเทือนใจ ให้แรงบันดาลใจกับข้าพเจ้าในผลงานชื่อ “รมเสาศุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 4” ในการศึกษาการเพิ่มเติมเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกริยาและปฏิกริยา

ภาพที่ 9 Palestinians lie in front of an Israeli

ศิลปิน Laszlo Balogh

ปีที่สร้าง 30 มีนาคม 2002

เทคนิค ภาพถ่าย

ที่มา : Reuters, **The Art of seeing 2** (Great Britain: Education Ltd., 2000), 67.

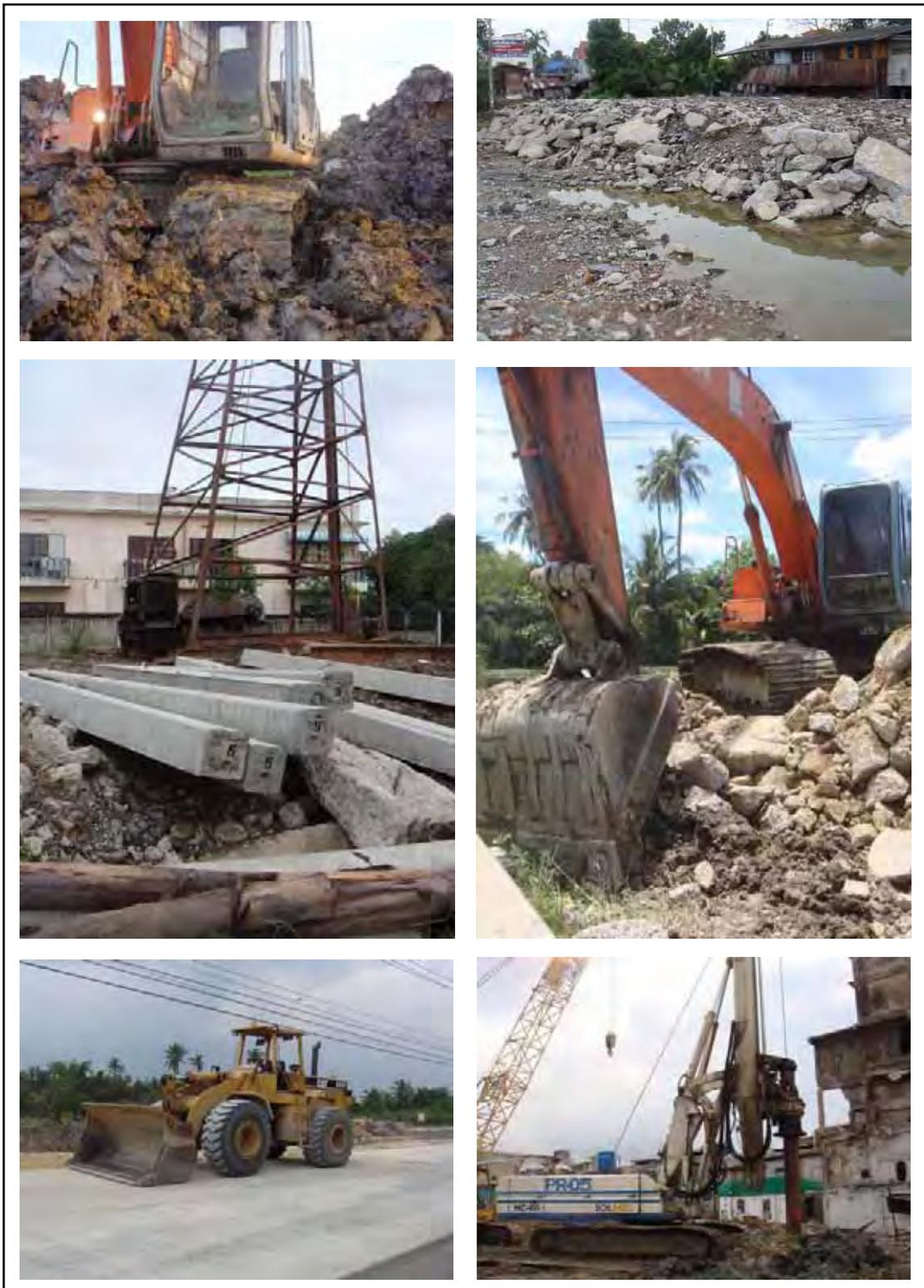
ภาพชายชาวปาเลสไตน์ที่ยอมจำนนหมอบอยู่ในระยะหน้า รถถังที่มีขนาดใหญ่อยู่ด้านหลังในระยะประชิด สามารถปลุกเร้าจินตนาการของผู้ชมให้ทำงานต่อ เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าค้นคว้าเรื่องปฏิกิริยาระหว่างขนาดของวัตถุกับการจัดองค์ประกอบ ที่สามารถสร้างอารมณ์สะเทือนใจ ในผลงานชื่อ “รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 6”

ภาพที่ 10 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อธิธิพลจากการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ในท้องถิ่น โดยนำภาพความเคลื่อนไหวของวัว มาใช้ผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 11

ภาพที่ 11 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลจากการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ในท้องถิ่น โดยนำภาพนก
เอี้ยงมาใช้ในผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 15

ภาพที่ 12 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อิทธิพลต่อการใช้เป็นส่วหนึ่งของต้นแบบในการสร้างผลงาน เพื่อผลงาน ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 11, 13, 18, 20

ภาพที่ 13 ตัวอย่างภาพถ่ายให้อัทธิพลจากการศึกษาลักษณะภูมิประเทศ เพื่อใช้ในผลงานชื่อ ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 17,18 และร่วมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 1

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

การดำเนินงานในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีการศึกษาข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงทางสังคม และในส่วนที่เป็นจินตนาการเพิ่มเติม การสร้างสรรค์ทั้งหมดได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการทางความคิด และการดำเนินการปฏิบัติงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการหาข้อมูล

การศึกษาหาข้อมูล ที่นำไปสู่แรงบันดาลใจ สิ่งต่าง ๆ ล้วนเป็นอิทธิพลทางความคิด และนำไปสู่การสร้างสรรค์ ต้องอาศัยข้อมูลทั้งจากเอกสาร และการเดินทางออกไปเก็บข้อมูลยังสถานที่จริงที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ และพื้นที่อื่น ๆ เพื่อประสบการณ์ที่หลากหลาย รวมไปถึงต้องอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ดั้งเดิมที่เก็บไว้ในความทรงจำ เป็นประสบการณ์ และความประทับใจส่วนตนที่มีต่อสถานที่ต่าง ๆ ในท้องที่ที่ข้าพเจ้ามีความผูกพัน ที่มีการเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา นำมาเป็นแรงบันดาลใจ และเป็นที่มาของความสะเทือนใจ ตลอดจนกรอบแนวคิด ในการแสดงออกของการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

ขั้นตอนการประมวลความคิด

เนื้อหาของแนวคิด ผลสัมฤทธิ์ทางทัศนศิลป์ และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อความหมาย ล้วนเป็นผลจากการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า นำมาสู่การประมวลความคิดอย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. เนื้อหาของแนวคิด เป็นแนวคิดที่มาจากประสบการณ์ตรง ที่ข้าพเจ้าประสบจากการใช้ชีวิตในพื้นที่ที่กำลังเกิดความเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเจริญ และข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. การสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ เป็นการสร้างสรรค์ที่แสดงออกผ่าน พลังความเคลื่อนไหวของเครื่องจักรกล โดยใช้ทัศนธาตุจาก เส้น สี รูปทรง น้ำหนัก แสงเงา พื้นผิว ในลักษณะแบบงานจิตรกรรม

3. สัญลักษณ์ เป็นการนำเสนอสัญลักษณ์ โดยนำวัตถุต่าง ๆ มาเป็นสัญลักษณ์เช่น รถไถแทนวัตถุที่มาจากความเจริญของเมือง ต้นไม้ใบหญ้า เป็นสัญลักษณ์แทนความหมายของความเป็นธรรมชาติดั้งเดิมในท้องถิ่นของเกษตรกรรม เป็นต้น เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความขัดแย้ง การต่อสู้ ความสูญเสีย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่สัมพันธ์กับการรับรู้ในภาษาของวัตถุที่มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน วัตถุต่าง ๆ ที่เลือกมาสื่อความหมายล้วนมีบุคลิกเฉพาะที่ติดมากับวัตถุนั้น ๆ

ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง

เป็นขั้นตอนเริ่มแรกในการสร้างสรรค์ โดยเป็นการกำหนดสาระภายในภาพผ่านทางรูปทรง และเนื้อหาทางความคิด ที่ประมวลจากประสบการณ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมขึ้นมาเป็นแรงบันดาลใจ ในกระบวนการสร้างภาพร่างนั้นมีอยู่ 2 แบบ ดังต่อไปนี้

1. ภาพร่าง ขาว-ดำ เป็นลักษณะของการสร้างภาพร่าง ลายเส้นด้วย ดินสอ หรือ ถ่านชาโคล บนกระดาษ เพื่อกำหนด รูปทรง บอกเล่าเรื่องราว และสร้างความเคลื่อนไหวของภาพ โดยเป็นการแสดงภาพโครงสร้าง และ บรรยากาศ ต่าง ๆ โดยสังเขป ตามจินตนาการที่เกิดขึ้นปรุงแต่งเพิ่มเติม จากภาพร่างที่วาดจากสถานที่จริง

2. ภาพร่างสี เป็นการพัฒนาโดยการนำภาพร่างลายเส้นขาว-ดำ มาเป็นต้นแบบทางความคิด เพื่อพัฒนาต่อให้เป็นภาพร่างสีอีกชุดหนึ่ง ด้วยสีอะครายลิก สีน้ำ สีชอล์ก โดยให้มีความสมบูรณ์ใกล้เคียงกับผลงานการสร้างสรรค์ที่จะสร้างขึ้นจริง ดังนั้นผลงานภาพร่างสีนี้ จึงเป็นภาพร่างที่มาจากการวางโครงสร้าง สี และน้ำหนักของภาพ โดยรวมที่เกิดความสมบูรณ์ในอีกระดับหนึ่ง วัตถุประสงค์ในการร่างภาพสีนี้เพื่อเป็นการทำความเข้าใจ เป็นการวางแผนที่แน่นอนก่อนการลงมือปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานจริง

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์

การปฏิบัติผลงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลงานจริงนั้นมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การเตรียมผ้าใบ กำหนดขนาดของผลงานตามวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้โดยขนาดต่าง ๆ จะสัมพันธ์กับการเล่าเรื่อง และองค์ประกอบในแต่ละชิ้น แล้วจึงผ้าใบกับฝาผนังในห้องปฏิบัติการ

2. การเตรียมพื้น รองสีพื้นอีกครั้งด้วยสีอะครายลิกสีขาว ลงบนผ้าใบ

3. การขยายแบบร่าง ใช้แบบภาพถ่ายที่มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม อนึ่งภาพถ่ายที่ใช้อาจมีมากกว่าสองภาพ เนื่องจาก ในกระบวนการสร้างสรรค์ได้มีการเพิ่มเติมวัตถุเพื่อใช้

สื่อความหมาย มากเกินกว่าเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่การก่อสร้างแห่งนั้น เป็นการเพิ่มอารมณ์ และจินตนาการส่วนตัว ในกระบวนการขยายแบบร่างนี้มีการใช้โปรเจกเตอร์เข้ามาใช้ในการร่าง ภาพ

4. การลงสี ในขั้นตอนการลงสี ซึ่งสีที่ใช้เป็นสีน้ำมัน โดยสีน้ำมันนี้มีคุณสมบัติที่บดแสง มีมวลเนื้อสีที่ข้นหนา เหมาะแก่การนำมาสร้างเป็นพื้นผิวของวัตถุต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีปริมาตรของ เนื้อสีที่นูนออกมา เช่นก้อนหิน สนิมเหล็ก เป็นต้น และสีน้ำมันนี้ยังสามารถตอบสนองเทคนิคในการระบายสีของข้าพเจ้า ในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และพลังของความเคลื่อนไหว

5. การเพิ่มเติมรายละเอียดปลีกย่อย หลังจากลงสีภาพโดยรวมสมบูรณ์แล้ว ผลงานบาง ชิ้น ได้มีการนำวัตถุจริงบางอย่างมาใส่เป็นบางส่วนเล็กน้อย เพื่อเป็นการลงรายละเอียดรูปเขียนกับ วัตถุจริง เช่น ผลงานบางชิ้นมีหินจริงเป็นส่วนประกอบปะติดลงไป ในภาพเขียนที่สำเร็จแล้วแต่งสี เพิ่มเล็กน้อย

6. การตรวจดูความเรียบร้อย เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ โดยเป็นการ ตรวจดูความเรียบร้อยของงาน วิเคราะห์ทั้งข้อดี ข้อด้อย สรุปประเด็นสำคัญ เพื่อนำไปพัฒนาต่อไป

ทัศนธาตุที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย เส้น รูปทรง สี น้ำหนัก ที่ว่าง และพื้นผิว โดยนำมาประสานกับจินตนาการ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว พลังการเคลื่อนไหว และอารมณ์ความ สะเทือนใจแสดงออกในรูปแบบของงานจิตรกรรม ดังนี้

เส้น นำมาใช้ทั้งในส่วนของการร่างภาพ และเป็นส่วนในการช่วยเสริมสร้างภาพเป็น การกำหนดขอบเขตของรูปทรง

รูปทรง รูปทรงของวัตถุต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบไปด้วยรูปทรงที่เป็นรูปสิ่งก่อสร้าง ของเมืองส่วนใหญ่มักเป็นเรขาคณิต (Geometric Form) และรูปทรงที่เป็นรูปสิ่งมีชีวิตและ ไม่มีชีวิต ที่อยู่ในท้องถิ่นส่วนใหญ่มักเป็นรูปทรงอิสระ (Free Form) ทั้งนี้รูปทรงทำงานในหลายหน้าที่ เช่น เพื่อเป็นการบอกเล่าเรื่องราวโดยใช้รูปทรงเป็นตัวถ่ายทอดความหมาย ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ระหว่างตัวรูปทรงที่เป็นวัตถุต่าง ๆ ในภาพ นอกจากนี้รูปทรงยังทำงานในด้านองค์ประกอบคือ การ สร้างภาพด้วยการวางรูปทรงให้สัมพันธ์กับพื้นที่ว่าง และรูปทรงต่าง ๆ ภายในภาพที่ถูกจัดให้อยู่ใน ตำแหน่งต่าง ๆ ที่หลากหลายภายในภาพ เช่นรูปทรงในส่วนของตำแหน่งหลัก ที่เป็นจุดสนใจ (Dominant) และรูปทรงที่อยู่ในส่วนตำแหน่งรอง (Subordinate) รูปทรงที่ถูกวางในตำแหน่งต่าง ๆ ตามหลักการจัดองค์ประกอบทำให้เกิดการเน้น การจูงสายตาผู้ชม การลงตา และเพื่อความงาม

สี มาจากสีในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง เช่นสีจากธรรมชาติ หรือวัตถุสิ่งก่อสร้าง ตลอดจนสีจากบรรยากาศและช่วงเวลาต่างๆ เป็นลักษณะการใช้สีกับรูปทรงและรายละเอียดต่างๆ ในภาพ มีทั้งการวางสีให้ตัดกัน และผสมผสาน กลมกลืนกัน การใช้สีสามารถสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ต่าง ๆ สร้างมวลของวัตถุ รายละเอียด แสงเงา ส่วนที่มีคและที่สว่างภายในภาพ ออณหภูมิบรรยากาศในงาน ตลอดจนแสดงอารมณ์ความรู้สึก การใช้สีสามารถแสดงออกได้หลายเทคนิค เช่น การป้าย ปาด หยดสี สลักสี หรือใช้เนื้อสีที่เป็นหนา ๆ ทิ้งก้อนโปะลงไป หรือการระบายแบบใช้สีบาง ๆ เกือบเรียบ ๆ เป็นต้น

น้ำหนัก เป็นการสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ ภายในรูปทรงกับพื้นที่ว่าง ทำให้เกิดปริมาตรแก่รูปทรง ที่กลมกลืนสม่ำเสมอ หรือทำให้ปริมาตรของวัตถุแต่ละชิ้นในภาพตัดขัดแย้งกันรวมถึงการสร้างน้ำหนัก ที่ต้องการดึงดูดความสนใจของภาพในบริเวณที่มีความอ่อนแก่ของน้ำหนักที่ตัดกันหลายแห่ง และการทับซ้อนกันของน้ำหนัก

ที่ว่าง เมื่อมีทัศนธาตุต่าง ๆ มาประกอบขึ้นเป็นรูปร่าง ที่ว่างจะทำหน้าที่เป็นพื้นตัวรองรับ เป็นบรรยากาศ ที่ว่างอาจทำให้เกิดการลวงตา และแปรผันไปตามบทบาทของรูปทรงหลัก รูปทรงรอง และรูปทรงย่อยที่ปรากฏอยู่ในส่วนต่าง ๆ ภายในผลงาน

พื้นผิว เป็นการสร้างพื้นผิว ที่เกิดจากการใช้มวลของสี โดยใช้เทคนิคของการสลักสี หยดสี เกือบสีเพื่อให้เกิดร่องรอย คราบเปื้อน เกิดพื้นผิวแบบหยาบ ขรุขระ และเรียบ ในบางพื้นที่ของภาพตามเจตนา เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างพื้นผิวกับทัศนธาตุในส่วนอื่น ๆ เพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์

ภาพที่ 14 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 15 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 16 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 17 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 18 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 21 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 22 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

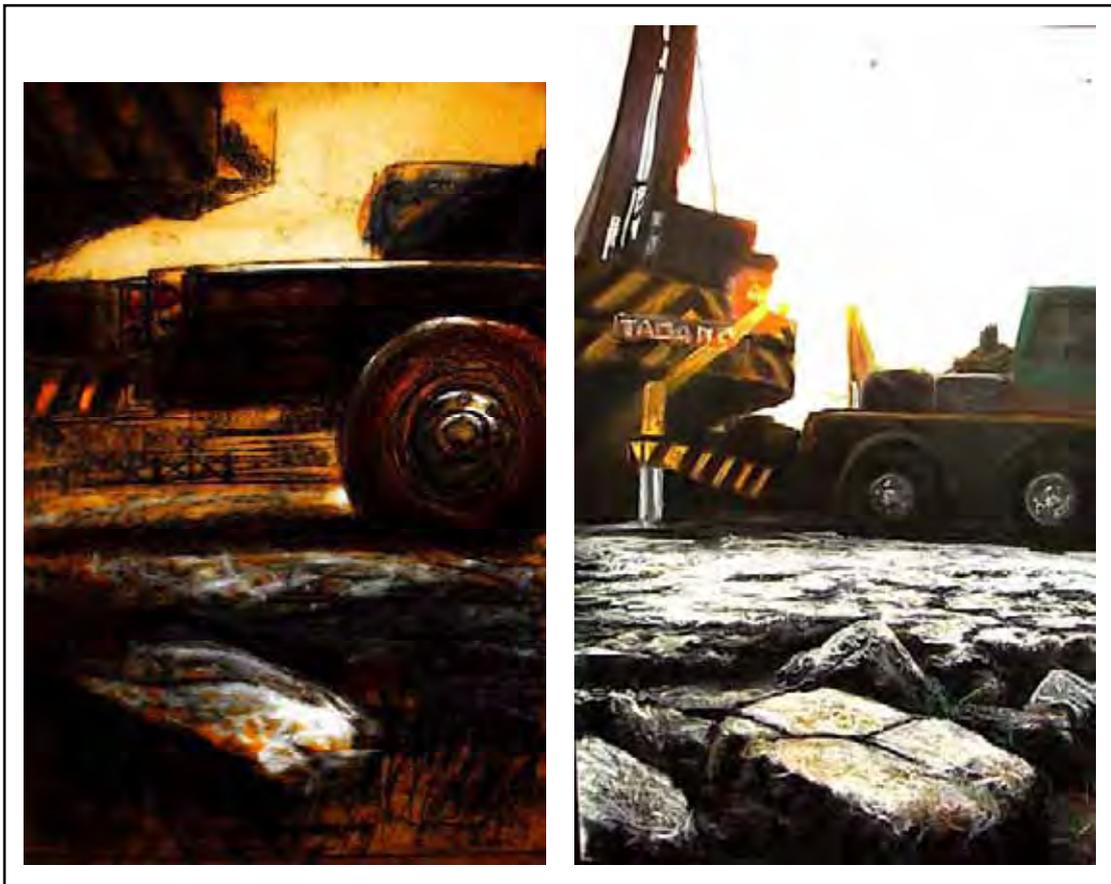
ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพร่างที่เข้าไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริง

ภาพที่ 26 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์
 ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 21”
 เทคนิค สีชอล์กบนกระดาษ
 ขนาด 40 x 65 เซนติเมตร

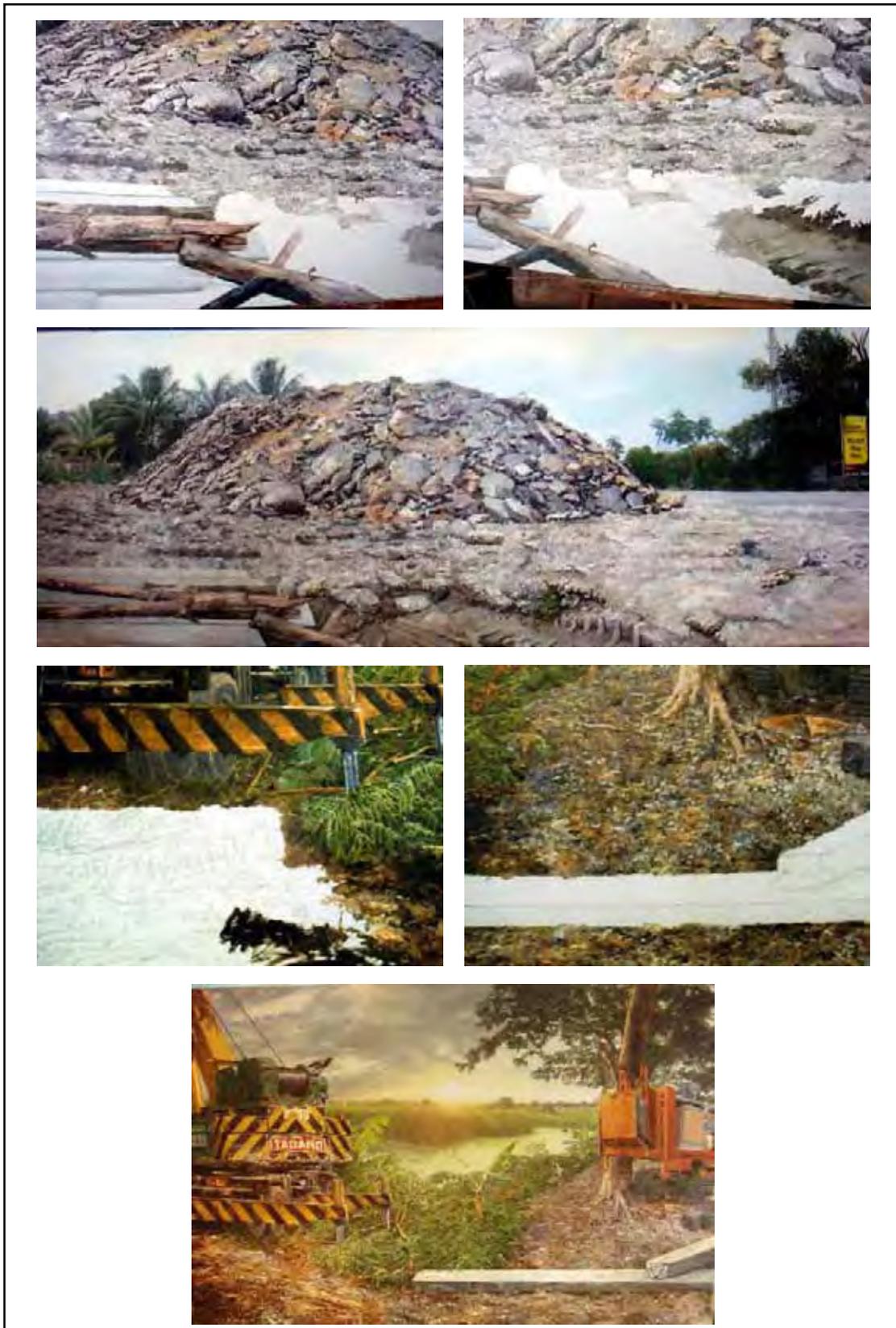
ภาพที่ 27 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์
 ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 18”
 เทคนิค สีชอล์กบนกระดาษ
 ขนาด 60 x 70 เซนติเมตร

ภาพที่ 28 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์
 ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 20”
 เทคนิค สีอะครายลิกบนกระดาษ
 ขนาด 43 x 69 เซนติเมตร

ภาพที่ 29 ตัวอย่างภาพร่างสีก่อนการสร้างสรรค์
 ภาพร่างสำหรับผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์ “ชีวิตบ้านสวน หมายเลข 17”
 เทคนิค สีชอล์กบนกระดาษ
 ขนาด 26 x 69 เซนติเมตร

ภาพที่ 30 ภาพแสดงขั้นตอนการสร้างสรรค์

ภาพที่ 31 ตัวอย่างภาพร่างผลงานการสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

ภาพร่างสำหรับผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “ร่มเงาสุดท่ายแห่งท้องทุ่งหมายเลข 1”

เทคนิค ดินสอดำบนกระดาษ (Graphite on paper)

ขนาด 45 x 60 เซนติเมตร

บทที่ 4

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนสังคม เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกในเชิงศิลปะ ได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตของข้าพเจ้าและคนในชุมชนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในหมู่บ้าน โดยในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แบ่งผลงานออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ผลงานช่วงระยะแรก

เป็นผลงานการศึกษาแรกเริ่มที่สนใจเรื่องราวของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ซึ่งข้าพเจ้าอยู่อาศัย เนื่องจากช่วงนั้นเป็นช่วงเดียวกับที่มีการเริ่มก่อสร้างถนนพุทธมณฑลสายที่ 1 เป็นถนนที่ตัดผ่านถนนบรมราชชนนีไปสู่ถนนเพชรเกษม ซึ่งการตัดถนนสายนี้ต้องผ่านสวนผัก ลำคลองตั้งแต่คลองบางระมาดถึงคลองบางน้อย ซึ่งเป็นคลองที่ตั้งของบ้านที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย ในช่วงนี้เองข้าพเจ้าจึงเริ่มบันทึกความเปลี่ยนแปลงและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติและภูมิทัศน์รอบๆตัว ต่อมาได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมอย่างตรงไปตรงมา ในรูปแบบเหมือนจริง โดยข้าพเจ้าแสดงเรื่องราวที่เกิดขึ้นเสมือนการเล่าเรื่องนำเสนอเรื่องราวผ่านมุมมองที่แสดงภาพทัศนียภาพเป็นแนวยาว (Panorama) แสดงภูมิทัศน์บรรยากาศแบบกว้างไกลสุดสายตา เสมือนผู้ชมได้เข้าไปอยู่ในสถานที่จริง ชมรับรายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงาน

ผลงานช่วงนี้ยังขาดการแสดงออกในเรื่องอารมณ์ความรู้สึกและความสมบูรณ์ในด้านการเขียนภาพให้เข้าถึงรายละเอียด ข้าพเจ้าจึงแก้ไขและพัฒนาข้อบกพร่องเหล่านี้ไปสู่ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ขึ้น และคงส่วนที่ดีในเรื่องการสร้างผลงานตามแนวความคิดที่ชัดเจนต่อไป

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

เป็นการพัฒนางานต่อเนื่อง โดยทำงานภายในกรอบแนวความคิดเดิม แต่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอเป็นการถ่ายทอดภาพทัศนียภาพออกเป็นแนวตั้งสูงบ้าง และ สัดส่วนภาพที่มีสัดส่วนแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าธรรมดาบ้าง เพื่อให้เกิดความหลากหลายด้านขนาดของงานและยังส่งผล

ต่อมุมมอง นอกจากนี้ยังมีการปรับมุมมองเป็นการจัดให้มุมมองของภาพอยู่ระดับแนบกับพื้นใน เส้นต่ำกว่าระดับสายตาปกติ (Ant Eye View) มีการเน้นเรื่องการตัดกันระหว่างความงามของ ทิวทัศน์เช่นใบไม้ที่เขียวชอุ่ม สายน้ำที่ใสเย็น ให้ขัดแย้งกับสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ปูน เหล็ก ที่แข็งและดิบ มีการนำเอาสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นมาจัดรวมอยู่ในภาพ เพื่อเชื่อมโยง ความรู้สึกให้เกิดความสะเทือนใจมากขึ้น

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

จากการสร้างสรรค์และศึกษาอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้าได้พัฒนาผลงานที่ผ่านมาโดยลำดับ สู่อารมณ์เป็นโครงการสร้างสรรค์ในหัวข้อ “รมเงาสุดท่ายแห่งท้องทุ่ง”

เนื่องด้วยผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าที่ผ่านมาแม้จะมีรูปแบบสงบนิ่ง แสดงความ อ่างวางเปล่าเปลี่ยว ในผลงานการสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนรูปแบบของผลงาน มาสู่การแสดงออกทางอารมณ์มากขึ้น โดยการเพิ่มเติมสภาวะความเคลื่อนไหวที่รุนแรงของวัตถุ สิ่งก่อสร้าง และขยายขนาดของเครื่องจักรกลให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อแสดงถึงสภาวะของการมี อำนาจ มีกำลัง และรองรับด้วยสิ่งแวดล้อมที่แสดงรายละเอียดของเศษซากปรักหักพัง หรือการรื้อ ทำลาย ทำให้ภาพรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวและผลของความเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดความสะเทือนใจ จากความเคลื่อนไหวของภาพโดยรวมสามารถแสดงหลักขั้นตอนของการเคลื่อนไหวของรูปทรง แยกได้เป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่

1. รูปทรงหลักของภาพ (รูปทรงของเครื่องจักรกล) เป็นรูปทรงที่มีความแข็งแรงเป็น หลักและมีความสำคัญ แสดงความเคลื่อนไหวแก่ภาพด้วยรูปทรงที่แสดงกำลังส่งผลการกระทำต่อ เรื่องราวในภาพ

2. รูปทรงรองของภาพ (รูปทรงของธรรมชาติ) เป็นรูปทรงของสิ่งแวดล้อมในท้องที่ ดั้งเดิมแห่งนั้น เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ ต้นหญ้า สัตว์ต่าง ๆ มีความสำคัญในด้านการบอกเล่าเรื่องราวถึง ผลกระทบ ด้วยการแสดงออกทางความเคลื่อนไหวผ่านรูปลักษณะของเศษซากที่ถูกทำลายรูปทรง ของเมฆ ในบางภาพจะมีการแสดงอารมณ์ผ่านบรรยากาศและการเคลื่อนไหวของเมฆ ที่เคลื่อนไหวตัว ไปตามมวลของเทคนิคการเขียน ในส่วนพื้นที่ว่างของภาพที่เป็นท้องฟ้า ซึ่งส่วนมากจะมีลักษณะ ลวงตาให้เกิดระยะด้วยขนาดของเมฆในระยะใกล้ไกล การจัดการเคลื่อนไหวของเมฆในลักษณะ เมฆฝนที่ตั้งเค้าให้ความรู้สึกถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกหม่นเศร้า

3. รูปทรงประกอบของภาพ ซึ่งเป็นการเรียงลำดับจากรูปทรงใหญ่ไปถึงรูปทรงเล็ก ที่ ประกอบจากรูปทรงหลากหลาย เช่นรูปทรงของก้อนหิน เศษปูน รายละเอียดเล็กน้อยที่กระจัด กระจายไปตามส่วนพื้นที่ว่างของภาพ ซึ่งส่วนมากจะเขียนซ้ำกันเป็นจังหวะด้วยควมหลากหลาย

ของขนาด ให้นัยถึงเศษสิ่งทีหลงเหลือจากการทำงานที่ผ่านพ้นไปของเครื่องจักรกล จากรูปทรงหลักของภาพ

ผลงานช่วงระยะแรก

ภาพที่ 32 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 1

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 110 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 33 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 2
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 120 x 256 เซนติเมตร

ภาพที่ 34 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 3
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 140 x 380 เซนติเมตร

ภาพที่ 35 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 4

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบผสมทรายจริง

ขนาด 125 x 330 เซนติเมตร

ภาพที่ 36 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 5

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 37 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 6
 เทคนิค สีส้มบนผ้าใบ
 ขนาด 100 x 215 เซนติเมตร

ภาพที่ 38 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 7
 เทคนิค สีส้มบนผ้าใบ
 ขนาด 140 x 190 เซนติเมตร

ภาพที่ 39 ซีวิตบ้านสวนหมายเลข 8

เทคนิค สีส้มบนผ้าใบผสมวัสดุจริง

ขนาด 140 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 40 ซีวิตบ้านสวนหมายเลข 9

เทคนิค สีส้มบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 41 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 11
 เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
 ขนาด 150 x 240 เซนติเมตร

ภาพที่ 42 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 13
 เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
 ขนาด 150 x 400 เซนติเมตร

ผลงานช่วงระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 43 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 14
 เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
 ขนาด 100 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 44 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 15
 เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
 ขนาด 130 x 340 เซนติเมตร

ภาพที่ 45 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 16
 เทคนิค สีส้มบนฟ้าใบ
 ขนาด 130 x 300 เซนติเมตร

ภาพที่ 46 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 17
 เทคนิค สีส้มบนฟ้าใบ
 ขนาด 100 x 260 เซนติเมตร

ภาพที่ 47 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 18
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 100 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 48 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 19
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 100 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 49 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 20
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 130 เซนติเมตร

ภาพที่ 50 ชีวิตบ้านสวนหมายเลข 21
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 : รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 1

ความเป็นมา ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นผลจากการที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นความงามของทิวทัศน์โดยบังเอิญระหว่างการเดินทางกลับบ้าน ภาพที่ปรากฏในขณะนั้นคือเด็กกลุ่มหนึ่งประมาณ 4-5 คน กำลังวิ่งเล่นกันอยู่หน้าบ้าน บ้านหลังนั้นถูกปลูกสร้างอย่างเรียบง่าย มุงหลังคาด้วยสังกะสี ด้วยคราบสนิมที่จับอยู่ที่แผ่นสังกะสี และ แผ่น ไม้สีซีดในส่วนของตัวบ้านนั้น ทำให้ข้าพเจ้าพอจะอนุมานได้ว่าบ้านหลังนี้ถูกสร้างมาเป็นระยะเวลาอันไม่ต่ำกว่า 20 ปี หน้าบ้านมีต้นมะยมขึ้นอยู่ ตามพื้นดินปกคลุมไปด้วยหญ้าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ ลักษณะที่ขึ้นรกสูงชันแสดงว่าไม่เคยได้รับการตัดแต่งแต่อย่างใด บ่งบอกถึงรูปแบบวิถีชีวิตที่เรียบง่ายอยู่ตามอัธยาศัย ภาพเหล่านี้สะท้อนภาพชีวิตของผู้คนในสังคมชนบทอย่างชัดเจน สายลมยามเย็นพัดผ่านให้ความชุ่มชื้นใจอย่างบอกไม่ถูก เมฆสีเหลืองอมส้มอ่อน ๆ ที่ปลิวอยู่สะท้อนแสงสุดท้ายของวันตัดกับสีฟ้าของท้องฟ้าช่างงดงามจับใจ ข้าพเจ้าจินตนาการต่อไปว่าที่แห่งนี้ในอนาคตก็คงไม่หลงเหลือความงามอย่างในวินาทีนี้ ถ้าหากการเดินทางของสิ่งก่อสร้างจากเมืองใหญ่มาถึง ข้าพเจ้านำแรงบันดาลใจนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ จึงใช้วิธีถ่ายภาพเก็บข้อมูลอย่างรวดเร็ว และนำภาพถ่ายที่ได้ี้มาเป็นต้นเค้าในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยนำมาพร้อมกับภาพสิ่งก่อสร้างในต่างสถานที่ที่กำลังทำการก่อสร้าง ข้าพเจ้าเข้าไปเก็บข้อมูลและเพิ่มเติมจินตนาการ อารมณ์ส่วนตัว สื่อผ่านสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ เช่นเศษหญ้าแห้ง และแห้ง เพื่อแสดงเรื่องราวของธรรมชาติที่ถูกทำลาย ผสานเข้ากับการใช้สีที่ดูหม่น ๆ เพื่อให้คุณลักษณะของสีชักจูงอารมณ์สะท้อนใจให้ชัดเจนขึ้น

แนวความคิด ในผลงานนี้ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดให้เห็นความงามที่เรียบง่ายในท้องถิ่นอันห่างไกลจากความวุ่นวายแห่งเมืองหลวง ในยามเย็น ณ สถานที่ซึ่งความมืดกำลังจะปกคลุม ทำให้รู้สึกได้ถึงกลิ่นอายของวัน นึกถึงช่วงเวลาของการพักผ่อน แต่สิ่งที่มาสร้างความขัดแย้งคือวัตถุแปลกปลอม นั่นคือจักรกลเครื่องก่อสร้างที่จอดอยู่แสดงถึงการสิ้นบทบาทหน้าที่ในวันหนึ่งของมันเช่นกัน ข้าพเจ้าเพิ่มแรงกระตุ้นทางจินตนาการและความสะท้อนใจของผู้ชมด้วยการเพิ่มเศษซากและร่องรอยของเศษไม้ใบหญ้าต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนเครื่องจักรเหล่านั้น เสมือนเป็นการทิ้งคำถามให้ผู้คนได้ขบคิด

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยรูปทรงเครื่องจักรขนาดใหญ่ ที่ถูกจอดทิ้งไว้หลังสิ้นสุดการทำงาน ซึ่งข้าพเจ้าใช้เป็นสัญลักษณ์แทนการมาของความเจริญแห่งเมือง บนผิวเครื่องจักร ปรากฏให้เห็นร่องรอยสนิม คราบน้ำมัน รอยขูดขีด ที่พื้นดินมีก้อนหิน ต้นหญ้า และหน้าดินที่ถูกขุด แสดงให้เห็นถึงการพังทลาย อันเป็นผลจากการทำงานของเครื่องจักร รูปทรงอิสระต่าง ๆ เช่นต้นไม้ที่อยู่ด้านหลังที่อยู่ไกลออกไป แสดงสภาวะความเป็นธรรมชาติดั้งเดิม

สี (Color) ภายในผลงานมีการใช้สีเป็นโทนสีเหลืองหม่นสร้างเป็นบรรยากาศโดยรวม แสดงบรรยากาศช่วงเย็น วัตถุอื่น ๆ ให้สีตามความเป็นจริงแต่ก็มีการแทรกสีบรรยากาศเพื่อให้รู้สึก ว่าวัตถุต่าง ๆ อยู่ร่วมกันในภาพได้อย่างไม่ขัดแย้ง

พื้นที่ว่าง (Space) เนื่องด้วยผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดค่อนข้างสูงจึงมีส่วนของพื้นที่ว่าง ไม่มากนัก แต่พื้นที่ว่างก็มีความจำเป็นสำหรับผลงานชิ้นนี้ เนื่องด้วยข้าพเจ้าต้องการให้ที่ว่างภายใน ภาพทำงานเป็นจุดพักสายตา ลดความตึงเครียด และเพื่อให้สอดคล้องกับบรรยากาศโดยรวมในภาพ ที่ให้ความรู้สึกถึงการพักผ่อน ข้าพเจ้าจึงเลือกสร้างท้องฟ้าให้มีความเว้งว่าง รองรับกลุ่มเมฆที่ทำ หน้าที่เพิ่มความสมบูรณ์ภายในงานช่วยให้รู้สึกมีความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2 : รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 2

ความเป็นมา ก่อนการสร้างผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้เข้าไปในพื้นที่เขต ก่อสร้างแห่งหนึ่ง ซึ่งเดิมเป็นพื้นที่สวนที่ปล่อยร้างมีต้นกกขึ้นอยู่หนาแน่น ข้าพเจ้าคาดว่าเจ้า ของเดิมที่เป็นเกษตรกรได้ขายที่แห่งนี้ให้กับนายทุนไปนานแล้ว ขณะที่ข้าพเจ้าไปพบที่กำลังมีการถมดินและปรับหน้าดินเพื่อเตรียมไว้รองรับการก่อสร้างหมู่บ้านที่กำลังจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าขอ อนุญาตคนงานก่อสร้างเพื่อเข้าไปถ่ายภาพและเก็บภาพร่าง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากคนงานที่นั่น เป็นอย่างดี ในระหว่างที่เดินสำรวจพื้นที่อยู่นั้นก็ได้พบหลุมขนาดใหญ่ที่ลึกและคูอันตรายนาน ซึ่ง ถ้าหากตกลงไปคงได้รับความบาดเจ็บเป็นแน่ จากความหวาดหวั่นนั้นทำให้ข้าพเจ้าถูกคิดขึ้นมาได้ ว่าน่าจะสร้างผลงานที่ถ่ายทอดเรื่องการคืนรนของสิ่งมีชีวิตเพื่อให้รอดพ้นจากความตาย ข้าพเจ้า จินตนาการต่อไปว่าถ้าหากมีสัตว์สักตัวหนึ่งตกลงไปในหลุมนี้คงไม่มีทางขึ้นมาได้ แต่สัตว์นั้นก็คง ตะเกียกตะกายเพื่อเอาชีวิตรอดเท่าที่พลังกำลังของตนมีอยู่ คิดได้ดังนั้นข้าพเจ้าก็ได้ไต่ลงไปก้น หลุมและเก็บภาพพื้นที่นั้นตามต้องการ เมื่อนำภาพที่ได้มาประมวลเข้ากับภาพอื่น ๆ ที่เข้าไป บันทึกในทีนั้น ก็ได้สิ่งที่น่าสนใจที่สามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นนี้ได้ สิ่งที่น่ามาเป็นแบบ ในการสร้างสรรค์ผลงานประกอบด้วย รถไถ เสาปูนจั่น กองเนินดิน ต้นไม้ที่ขึ้นกระจายอยู่ในพื้นที่ แห่งนั้น และหลุมขนาดใหญ่ รายละเอียดทั้งหมดนั้นข้าพเจ้าบันทึกไว้ในช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อ เป็นการแก้ปัญหาจากผลงานในอดีตที่ต้นแบบที่บันทึกไว้คนละช่วงเวลาหากนำมาอยู่ในภาพ เดียวกันจะเกิดความรู้สึกไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งอุณหภูมิสี ความเข้มของสี และทิศทางของแสง-เงา หากนำวัตถุที่มีรายละเอียดที่ไม่สัมพันธ์กันดังกล่าวมารวมให้อยู่ในภาพเดียวกันจึงจำเป็นต้องคิด และวางแผนในการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในการ สร้างสรรค์

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้นำภาพเก่าเพิ่มเข้ามาในผลงานเพื่อแทนสถานะความดีนของสัตว์ที่ตกอยู่ในสถานะอันตราย โดยข้าพเจ้าเริ่มจากการลงสีพื้นก่อนนั่นคือหน้าดินที่มีรายละเอียดมากมาย และแสงเงาที่ต้องใส่ใจเพื่อให้เกิดความเป็นจริงมากที่สุด จากนั้นจึงลงสีรูปทรงต่าง ๆ ในภาพโดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของวัตถุนั้น ๆ ตลอดเวลา

แนวความคิด การก่อสร้างเมืองใหม่ที่รูกกล้าพื้นที่ธรรมชาติ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสังเวช ภาพเก่าที่คืนรนเพื่อการมีชีวิตรอดในขณะที่ตกอยู่ในอันตราย ก็ไม่ต่างจากสรรพชีวิตในที่แห่งนี้ที่ต่างก็ตกอยู่ในสถานะคับขันต้องหลบหนีออกจากบ้านของตน จึงเกิดคำถามที่ว่าเมื่อการก่อสร้างอาณาจักรแห่งใหม่ของมนุษย์อำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ด้วยกัน แล้ววังรังที่เคยเป็นบ้านของเจ้าของบ้านที่แท้จริงต้องถึงแก่การสิ้นสลาย แล้วใครบ้างที่จะได้ยินเสียงเรียกร้องขอความยุติธรรมของสัตว์เหล่านั้น

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยรูปทรงของเตาอยู่ด้านล่างเป็นจุดเด่นของภาพ ภูเขาของเตาที่เกิดขึ้นคือการตะกายขึ้นจากหลุม เป็นการสื่อความหมายถึงการคืนรนเพื่อเอาชีวิตรอดตามสัญชาตญาณของสัตว์ รูปทรงของก้อนดินจำนวนมากที่เป็นมวลดูหนาหนักเป็นตัวที่เพิ่มปฏิกริยา กระตุ้นความรู้สึกของผู้ชมให้รู้สึกถึงความอันตราย เนินดินที่พร้อมจะพังทลายลงมาได้ทุกเมื่อ รูปทรงปั้นจั่นและรถไถที่อยู่ด้านหลังเป็นรูปทรงย่อย คือจุดรองใช้เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายถึงวัตถุแห่งเมือง ที่สร้างความขัดแย้งกับรูปทรงธรรมชาติที่เป็นรูปทรงต้นไม้ ซึ่งปรากฏในระยะหลังสุด

สี (Color) วิธีการใช้สีในภาพนี้เป็นการใช้สีที่ขุ่นหนา ใช้ปริมาณของสีสร้างมวลของวัตถุที่เป็นก้อนหนุนขึ้นมาให้ดูเป็นมิติ และเพื่อสร้างพื้นผิวให้ได้ความรู้สึกตามต้องการ ในที่นี้ข้าพเจ้านำเทคนิคสร้างพื้นผิวด้วยก้อนเนื้อสีกับการเขียนรูปดิน เพื่อให้เกิดความรู้สึกหยาบกร้านและเป็นมวลขึ้นมาดูมีระยะขึ้นมาจากระนาบเดิม รูปดินในระยะหลังที่ไกลออกไปก็จะลดความหนาของก้อนเนื้อสีลงเพื่อให้สัมพันธ์กับการสร้างระยะตามความเป็นจริง

ข้าพเจ้าใช้สีสร้างบรรยากาศในภาพนี้ถ่ายทอดความรู้สึกร้อน ของภูมิอากาศยามกลางวัน มีการเน้นเรื่องความเข้มของแสง การเล่นกับการเพิ่มแสงเงาที่จัดจ้านกว่าความเป็นจริง ตามความรู้สึกส่วนตัวผลลักษณะที่ได้คือความรู้สึกของผู้ชมที่สัมผัสถึงแสงจ้าจัดตัดกับเงาที่เข้มจัดเสมือนอยู่ท่ามกลางแดดร้อนยามบ่าย

พื้นที่ว่าง (Space) ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าลดปริมาณพื้นที่ว่างลง และสร้างรายละเอียดของวัตถุต่าง ๆ ให้ปรากฏอยู่อย่างหนาแน่นในพื้นที่ที่เป็นบริเวณเกือบสามในสี่ของผลงาน โดย

ข้าพเจ้าใช้ท้องฟ้าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ว่างในมุมมองของภาพ สร้างความรู้สึกเสมือนท้องฟ้าอยู่นั้นอยู่ในระยะที่ห่างไกลออกไป การเว้นเหลือพื้นที่ว่างเพียงเล็กน้อยสามารถสร้างสภาวะทางความรู้สึกที่อึดอัด ผลงานนี้จึงเป็นการนำเอาความรู้สึกมาทำงานร่วมกับความหมายและรองรับด้วยคุณค่าทางความงามทางสุนทรียศาสตร์ ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าเชื่อว่าการถ่ายเรื่องราวสะเทือนใจแบบโศกนาฏกรรม (tragedy) ก็จัดเป็นคุณค่าความงามทางสุนทรียศาสตร์ (aesthetics) อย่างหนึ่ง

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 3 : รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 3

ความเป็นมา ผลงานวิทยานิพนธ์นี้สร้างขึ้นจากแรงบันดาลใจในการที่ได้ไปเก็บข้อมูลในชุมชนที่บ้านเพื่อนของข้าพเจ้า ซึ่งบ้านหลังนี้ได้ถูกเวนคืนที่ดินเพื่อทำการก่อสร้างเป็นถนน จากแผนนโยบายก่อสร้างขยายเส้นทางเชื่อมต่อบรมราชชนนี-เพชรเกษม บ้านหลังนี้เป็นบ้านเก่าแก่เรียกได้ว่าข้าพเจ้าจำความได้ก็เห็นบ้านหลังนี้แล้ว บ้านแห่งนี้มีความทรงจำ ความผูกพันของข้าพเจ้าอยู่ หลานของเจ้าของบ้านเป็นเพื่อนเล่นของข้าพเจ้าในสมัยเด็ก การละเล่นของเด็กในสมัยนั้นก็มักจะเกี่ยวข้องกับธรรมชาติในสวน เช่นการกระโดดน้ำ ปาโคลนใส่กัน สานทางมะพร้าว ชีจักรยาน จะมีสมัยหลังที่วิดีโอเกม “นินเทนโด” ได้เข้ามาเปลี่ยนบทบาทการละเล่นของเด็กให้ห่างออกจากธรรมชาติในสวนออกไปบ้าง เมื่อ “เกมนินเทนโด” ได้รับความนิยม เพื่อนของข้าพเจ้าคนนี้ก็มักมีเครื่องเล่นที่ว่า บ้านหลังนี้จึงกลายเป็นแหล่งรวมของเด็ก ๆ ในละแวกนั้น ไปโดยปริยาย

สรรพสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ขณะนี้ข้าพเจ้ามาเยือน ณ จุดเดิมแต่ไม่หลงเหลือเค้าของบ้านหลังเดิม ภาพความเป็นจริงที่ปรากฏคือบ้านที่เหลือแต่เสา ทิ้งไว้เพียงความทรงจำที่หลงเหลือเจือจางในจิตใจ เป็นความสุขเล็ก ๆ ครั้งหนึ่งของชีวิต

แนวความคิด ข้าพเจ้าถ่ายทอดเรื่องราวของความรัก ความงาม ความผูกพัน จิตวิญญาณที่เชื่อมโยง ความอบอุ่นกับคำว่าบ้าน บ้านที่เป็นที่รวมของสายใยรัก ความผูกพัน ระหว่างคนในครอบครัว บ้านจึงเป็นมากกว่าบ้านที่เป็นสิ่งปลูกสร้างที่ประกอบขึ้นมาด้วย ไม้ ตะปู กระเบื้อง แต่สภาวะความเปลี่ยนแปลงปัจจุบันด้วยการก่อสร้างอย่างรีบเร่ง ด้วยเป้าหมายเพื่อสร้างความเจริญรองรับการขยายตัวของเมือง วัตถุที่เป็นผลพวงแห่งสังคมทุนนิยมที่ถูกปลูกสร้างด้วยอำนาจของเงินเครื่องจักรทรงพลังขนาดใหญ่ที่ทำงานประจวบพร้อมที่จะทำลายทุกสิ่งอย่างที่ขวางหน้า ถนนและสิ่งปลูกสร้าง การเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่นนี้จึงเป็นไปอย่างรวดเร็ว ต่างจากวิถีในชุมชนดั้งเดิมที่มีความเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ด้วยเกษตรกรรมมักพอใจและมีความเป็นอยู่อย่างสันโดษเรียบง่าย ไม่ชอบความเร่งรีบ

บ้านในภาพนี้เป็นสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้าหยิบขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายถึงความเปลี่ยนแปลง การถูกทำลาย และการทำงานของเครื่องจักรที่เกิดขึ้นสัญลักษณ์ของการมาของความเจริญของเมืองที่เข้ามาทดแทนสิ่งเก่า ๆ ซึ่งข้าพเจ้าถ่ายทอดผ่านบ้านที่ข้าพเจ้าเคยมีความผูกพัน

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยจุดเด่นของภาพเป็นรูปทรงของบ้านที่เหลือเพียงโครงสร้างของแผ่นไม้และต้นเสา สื่อความหมายถึงการสูญเสียภายใต้ความเปลี่ยนแปลง มีรูปทรงของวัตถุที่เป็นองค์ประกอบกระจายอยู่รายรอบ เช่นรูปทรงของรถเจาะที่อยู่มุมบนด้านซ้ายมือ ทำงานด้านสัญลักษณ์ ที่แทนความหมายถึงสิ่งที่มีกำลังอำนาจในการทำลาย รูปแผ่นป้ายโฆษณาในระยะหน้าที่สื่อความหมายถึงสิ่งปลูกสร้างใหม่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นระบบทุนนิยมที่เหมือนกับอยู่ผิดที่ผิดทาง รูปทรงอื่น ๆ ที่เหลือเช่นดินแผ่นไม้ ต้นไม้ ตุ่มน้ำ ล้วนสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงรายละเอียดให้เข้าถึงความเป็นจริงที่ปรากฏ และได้ตอบกับปรากฏการณ์ทางความรู้สึกที่สัมผัสสิ่งรอบกาย กล่าวคือการทำความเข้าใจกับรูปทรงที่เป็น โลกภายนอกเพื่อเข้าถึงการแสดงออกของโลกภายใน

สี (Color) ผลงานชิ้นนี้มีโทนสีสว่าง ภาพนี้มีการใช้สีที่หลากหลายขึ้น เช่น สีม่วง (Cobalt Violet Hue) และสีเหลือง (Lemon yellow) ในส่วนของพื้นที่ป้ายโฆษณาบ้านจัดสรร ให้ความรู้สึกเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ ให้อารมณ์ขัดแย้งกับสีเขียวของใบไม้ซึ่งเป็นสีที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ

พื้นที่ว่าง (Space) ในส่วนของพื้นที่ว่างของงาน มีการใช้สีคลุมโทนที่เป็นสีเหลือง ในลักษณะช่วงเวลายาวแก่ ๆ ปริมาณของพื้นที่ว่างถูกใช้ไปกับพื้นที่ว่างของท้องฟ้าเป็นส่วนมาก ในส่วนพื้นที่ของงานแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนบน และ ส่วนล่าง ข้าพเจ้ากำหนดให้พื้นที่ส่วนบนมีปริมาณน้อยกว่าส่วนล่าง ทั้งนี้เพื่อให้ส่วนล่างที่เป็นส่วนของพื้นดินที่ทำหน้าที่รองรับรายละเอียดของวัตถุที่มีความหลากหลายที่กระจายอยู่โดยรอบ ข้าพเจ้าต้องการพื้นที่ว่างประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่งานเพื่อเป็นพื้นที่ของท้องฟ้าที่ไร้เมฆ แต่มีบรรยากาศของสีที่มีระยะในตัวเองมีบรรยากาศท้องฟ้าของภาพนี้ปราศจากเมฆเนื่องด้วยต้องการให้พื้นที่ของท้องฟ้ารองรับรายละเอียดต่าง ๆ ของภาพที่เป็นรายละเอียดของวัตถุบนพื้นดิน เพื่อที่จะได้เน้นรายละเอียดของวัตถุที่ใช้เป็นสัญลักษณ์อย่างเต็มที่ แต่ก็ไม่มีสิ่งที่จะสร้างบรรยากาศของท้องฟ้าโดยการวางโครงสร้างของท้องฟ้าที่หลากหลายในพื้นที่ว่างให้มีมิติอย่างสมจริง

พื้นผิว (Texture) พื้นผิวในภาพที่ปรากฏอยู่ในส่วนของผิวดินมีความขรุขระ และมีความเป็นมวลก้อน พื้นผิวของไม้ซึ่งมีเสี้ยนหยาบ ๆ พื้นผิวของปูนซีเมนต์ที่ต้องได้ความรู้สึกถึงความแห้ง หยาบกร้าน เป็นต้น เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของวัตถุนั้น การสร้างพื้นผิวของวัตถุต่าง ๆ จึง

จำเป็นต้องทำการศึกษาและค้นคว้าการใช้เทคนิค เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ได้ความรู้สึกตามคุณลักษณะของวัตถุนั้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 : รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 4

ความเป็นมา จากแรงบันดาลใจนั้นมาสู่ผลงาน ต้องละเอียดอ่อนในการเก็บข้อมูลในสถานที่เพื่อมาเป็นต้นแบบของการสร้างสรรค์ แล้วนำมาสร้างสรรค์ใหม่ตามจินตนาการ ทั้งสถานที่ต่าง ๆ ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ เพื่อมาเป็นส่วนของพื้นหลัง และส่วนข้อมูลของวัตถุต่าง ๆ ที่เป็นส่วนของพื้นที่ดั้งเดิมในเกษตรชุมชน และวัตถุที่เป็นสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ของเมือง ทั้งนี้ภาพข้อมูลที่หลากหลายอาจได้มาจากการไปเก็บข้อมูลในสถานที่หลากหลาย ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะต้องมีการสร้างมโนคติส่วนตัวขึ้นก่อนว่าต้องการเนื้อหาสาระองค์ประกอบแบบไหนเป็นเบื้องต้น

ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากภาพถ่ายสนามรบ เกิดความสนใจในการถ่ายทอดผลของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทำลายล้างของสงคราม ซึ่งข้าพเจ้าเปรียบเปรยกับการก่อสร้างที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่เกิดผลกระทบสร้างความเสียหายกับสิ่งแวดล้อม

แนวความคิด ผลงานการสร้างสรรค์ที่ปรากฏออกมาแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ในการถ่ายทอดความขัดแย้ง คือ ส่วนของพื้นที่ที่ถูกทำลายระหว่างการก่อสร้าง ด้วยการถูกไถทับโดยเครื่องจักร ภาพเครื่องจักรกำลังทำงาน ไถหน้าดินที่มีตอไม้ที่ถูกเผา และเศษหญ้าแห้ง ที่เหลือเพียงเศษซากแห้ง ต้นไม้ที่ถูกเผาขึ้นต้นตาย อยู่กลางทุ่งที่เว้งว่าง ตัดกับพื้นที่ในส่วนที่เหลือ ที่ยังเป็นพื้นที่สีเขียว ที่คูมีชีวิต เขียวชุ่ม ชุ่มชื้น ไปด้วยต้นหญ้าและแมกไม้ มีบ้านที่อยู่บนขวามือในระยะไกล ด้านหลังสุดมีต้นไม้อายุที่ยังยืนต้นในพื้นที่เดิม ด้านบนสุดในส่วนของท้องฟ้า มีเมฆฝนกำลังตั้งเค้า ที่มุมบนขวาสุดที่เป็นท้องฟ้าเป็นบรรยากาศที่สว่างไสวยามเช้าแต่เป็นพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่กำลังจะถูกเมฆฝนบดบังให้มีมืดมิดไปทั้งฟ้า

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยรูปทรง 2 ส่วนคือ 1. ในส่วนของรูปทรงบ้าน เป็นสัญลักษณ์ของวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นการสะท้อนวิถีชีวิตของคนที่นี่ที่นิยมปลูกสร้างบ้านเรือนของคนบนพื้นที่ทำกิน เป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ อิงอาศัยธรรมชาติเพื่อการดำรงชีวิตและ 2. คือรูปทรงของรถไถที่กำลังทำงานอยู่กลางทุ่ง แทนสัญลักษณ์การมาของความเจริญ ข้าพเจ้าใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายเช่นนี้ในผลงานอื่น ๆ บางชิ้นเช่นกัน

สี (Color) ในผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีเพื่อถ่ายทอดลักษณะของความเป็นวัตถุและรายละเอียดต่าง ๆ ที่ตัดกันอย่างชัดเจนเป็นสองด้านซ้ายขวา การสร้างลักษณะความขัดแย้งของวัตถุ

ด้วยสี ถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะสี สามารถถ่ายทอดลักษณะและอารมณ์ของวัตถุได้อย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนที่สุด เช่นต้นหญ้าที่ถูกเผาเป็นเถาถ่าน หรือหญ้าแห้งที่ยังถูกเผาไม่หมดมีลักษณะของสีเป็นแบบหนึ่ง แตกต่างกับหญ้าที่เขียวขจี ในการเขียนนอกจากการให้สีตามเป็นจริงแล้ว ยังต้องใช้ท่าทีของทีเปรงเข้ามามีส่วนร่วม กล่าวคือ การเขียนทุ่งหญ้าที่เขียวขจี ต้องใช้ทีเปรงด้วยจังหวะทิศทางที่ซ้ำ ๆ ไปในทิศทางเดียว และขัดแย้งกัน ด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้ความรู้สึกของก้านและเส้นใบที่ดูมีชีวิตเสมือนพลิ้วไหวได้จริง เทคนิคการเขียนสีที่ใช้การป้ายปาด ที่ทำงานอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องเกลี่ยเรียบ สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกวัตถุให้ไม่แข็งจนเกินไป ในส่วนของท้องฟ้า ที่ในส่วนของกลุ่มเมฆ ก็ต้องทำการศึกษาเรื่องการเคลื่อนตัวของกลุ่มเมฆ มวล สีของเมฆ เพื่อให้ดูเหมือนจริงตามธรรมชาติ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 5 : ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 5

ความเป็นมา ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ผลงานเครื่องจักรสังหารแห่งทุ่งตะวันออก เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ที่กำลังทำงาน ในลานกว้างแห่งหนึ่ง เป็นสถานที่ซึ่งเมื่อก่อนเคยเป็นลานบ้านที่มีหญ้า ดอกไม้ นานาพรรณขึ้นอยู่ดาษดื่น เพื่อให้สื่อได้ถึงความเปลี่ยนแปลงอันไม่พึงประสงค์ ข้าพเจ้าใช้โทนสีของภาพเป็นบรรยากาศในตอนเที่ยงวันเพื่อสื่อถึงความร้อน ช่วงเวลาที่มีอุณหภูมิสูงที่สุดของวัน ถ่ายทอดผ่านมุมมองแบบการมองจากมุมต่ำชิดพื้น “Ant Eye View”

แนวความคิด บ้านที่ปลูกสร้างอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ถูกห้อมล้อมด้วยเครื่องจักรในการสร้าง สื่อถึงเมืองใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นที่จะเข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีธรรมชาติที่มีอยู่เดิม ธรรมชาติ ต้นไม้ ใบหญ้าถูกรุกราน ยังคงเหลือพื้นที่สีเขียวอยู่บ้าง เสมือนเป็นร่มเงาสูดท้ายจากแมกไม้ผู้ให้ชีวิต

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยรูปทรงเรขาคณิตที่อยู่ระนาบหน้า มีขนาดใหญ่ด้วยมุมมองต่ำแนบพื้น ทำให้เกิดความรู้สึกว่ารถตักมีขนาดใหญ่ มีกำลังมากขึ้น ให้ความรู้สึกเสมือนพร้อมที่จะบดขยี้ทุกสิ่งที่เกิดขวางตรงหน้า ข้าพเจ้าจัดรูปทรงบ้านให้อยู่ในองค์ประกอบถัดออกไปในระยะหลัง เพื่อชี้นำความรู้สึกของผู้ชมให้รู้สึกถึงความหวาดหวั่นที่เกิดขึ้นกับบ้านหลังนั้นว่าบ้านหลังนี้อาจได้รับอันตราย ในขณะที่ปั้นจั่นกำลังทำงานสร้างความอึดทึบ นับเป็นความกดดันของผู้ที่อยู่อาศัยภายในบ้านเป็นอย่างยิ่ง ทั้ง ฝุ่น คิว้น ภูมิอากาศที่ร้อน ส่วนอื่นของภาพในบริเวณบ้านมีรูปทรงคุ่มน้ำตั้งอยู่ข้างบ้าน มีต้นหญ้าที่ยังมีชีวิตขึ้นอยู่เล็กน้อยในพื้นที่ของบริเวณบ้าน และในส่วนที่ไกลออกไป

พื้นผิว (Texture) การให้สีตามความเป็นจริงสามารถถ่ายทอดบรรยากาศโดยรวมของภาพ ดังเช่น ในภาพที่ให้ความรู้สึกเหมือนนำผู้คนมาอยู่ในสถานที่อันร้อนระอุ กลางสถานที่ก่อสร้าง ในส่วนของการสร้างพื้นพื้นผิวเป็นส่วนเสริมเทคนิคการระบายสี ที่มีส่วนสำคัญที่ช่วยชักนำสายตาผู้ชมให้สอดคล้องกับความขรุขระของผิวดิน พื้นผิวของเครื่องจักรกลต่าง ๆ เช่นตัวถังรถ ที่มีร่องรอยขูดขีด มีความเป็นโลหะที่มีคุณสมบัติ แข็งแกร่ง หนัก ผสมผสานกับความรู้สึกส่วนตัวเพิ่มเติมสร้างความรู้สึกน่าสะพรึงกลัวเพิ่มมากขึ้น

พื้นที่ว่าง (Space) ในผลงานชิ้นนี้มีการปรับมุมมองใหม่โดยอาศัยการทำงานของพื้นที่ว่างมาช่วยเรื่องของการสร้างความรู้สึก กล่าวคือการกำหนดพื้นที่ว่างในส่วนในพื้นที่ให้มีบริเวณกว้างกว่าส่วนของพื้นที่ว่างในบริเวณท้องฟ้าเพื่อเป็นการเน้นจุดนำสายตาให้เชื่อมโยงไปสู่จุดเด่นของภาพในส่วนของตัวบ้าน และเป็นการกำหนดมุมมองแบบมองในมุมต่ำ ที่ช่วยเพิ่มให้วัตถุที่อยู่ใกล้สายตาอย่างตัวรถมีขนาดและกำลังมากขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 6 : ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 6

ความเป็นมา ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ จากการได้รับความรู้สึกสะเทือนใจที่ซึมซับมาจากการเข้าไปพบสถานที่ซึ่งกำลังก่อสร้าง ข้าพเจ้าได้เดินทางไปพบบ้านหลังหนึ่งซึ่งเก่าแก่ บ้านหลังนี้ถูกปลูกสร้างในทุ่งที่ถูกรายล้อมไปด้วยตึกสูงที่ปลูกสร้างขึ้นใหม่ เป็นความเจริญที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ปรหนึ่งบ้านหลังนั้นอยู่ผิดที่ผิดทาง

แนวความคิด การก่อสร้างขนาดใหญ่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่เกษตร ข้าพเจ้ามองเห็นการทำลายล้าง ของเครื่องจักรพวกนี้คือเครื่องจักรสังหารในสงคราม ด้วยซากพืชพรรณ ต้นไม้ ใบหญ้าที่มีชีวิต ที่เคยสร้างความร่มรื่นให้กับผู้คนในท้องถิ่น ได้ถูกทำลายลงอย่างย่อยยับ

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วยรูปทรงเรขาคณิตที่อยู่ในระนาบหน้าในสัดส่วน 80 เปอร์เซ็นต์ ของภาพ ด้วยการกำหนดจุดนำสายตาให้อยู่ได้ตัวรถ ด้วยขนาดและมุมมอง ทำให้รู้สึกได้ถึงกำลังของตัวรถที่มีอำนาจเหนือสิ่งแวดล้อมบริเวณนั้น รูปทรงธรรมชาติที่อยู่รายล้อมให้ความรู้สึกกับผู้ชมว่ากำลังตกอยู่ในสถานะอันตราย รูปทรงบ้านในระยะหลังแม้จะมีขนาดเล็กแต่ก็เป็นสัญลักษณ์สำคัญที่ใช้สื่อความหมาย ข้าพเจ้านำรูปทรงของบ้านมาใช้สื่อความหมายถึงสิ่งปลูกสร้างอันเนื่องในความเป็นอยู่แบบชาวบ้านที่เรียบง่าย สร้างความรู้สึกขัดแย้งกับตึก สิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ที่อยู่เบื้องหลัง

สี (Color) ข้าพเจ้าถ่ายทอดสี และแสงเงา ตามธรรมชาติในภาพนี้มีมุมมองแบบย้อนแสง ที่กระจกของรถด้านหน้าสะท้อนภาพของต้นไม้ด้านตรงข้ามของตัวรถ โดยที่ไม่ปรากฏภาพของต้นไม้ให้เห็น แต่ผู้ชมสามารถจะอนุมานได้ว่ามีต้นไม้อยู่เบื้องหน้ารถจักร ที่ในอีกไม่กี่วินาทีข้างหน้าจะถูกบดขยี้เป็นการกระตุ้นจินตนาการของผู้ชมให้คิดต่อไปว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับต้นไม้

พื้นที่ว่าง (Space) ในบริเวณที่ว่างของพื้นที่เป็นที่รองรับวัตถุต่าง ๆ เช่นต้นไม้ที่ปกคลุมผิวดิน รถ บ้าน ตึก เกรน เป็นต้น พื้นที่บริเวณพื้นดินจึงทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราว ในขณะที่พื้นที่ว่างบริเวณท้องฟ้า มีเพียงส่วนของ ตึก เกรน รถ และบ้านที่กินระวางเข้าไปในส่วนของท้องฟ้า ในภาพนี้ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดบรรยากาศของท้องฟ้าที่สว่างจ้าในช่วงเที่ยงวัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7 : รมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 7

ความเป็นมา เป็นผลงานการค้นคว้าที่ต่อเนื่องจากการสร้างสรรค์ในผลงานชั้นที่ 6 เมื่อข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าพบผลลักษณะบางอย่างที่ปรากฏอยู่ที่พื้นเป็นร่องรอยของเศษซากใบไม้ พืชพรรณต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบให้ได้รับความเสียหาย ข้าพเจ้าหยิบประเด็นนี้มาถ่ายทอดให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงสร้างผลงานชิ้นนี้ขึ้น โดยถ่ายทอดภาพของทิวทัศน์ในรูปแบบใหม่ที่แสดงผลของเศษซากการถูกทำลายที่เกิดขึ้นในระหว่างการก่อสร้าง โดยตัดรูปทรงของสิ่งก่อสร้างในเมือง และรูปทรงของสิ่งก่อสร้างและธรรมชาติในท้องถิ่นออกหมดสิ้น เพื่อให้ผู้คนทำงานทางความคิด ได้ไตร่ตรอง และจินตนาการ ทำงานร่วมกับผลงานมากขึ้น

แนวความคิด ถ่ายทอดผลของความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้าง ขยายความเจริญจากเมืองสู่ท้องถิ่นเกษตร ผ่านสัญลักษณ์ของการก่อสร้างถนนที่เป็นตัวแทนของความเจริญ ความเปลี่ยนแปลง และเป็นตัวนำมาซึ่งความเสียหายให้กับพืชพรรณและสิ่งที่เป็นวิถีดั้งเดิม

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วย รูปทรงก้อนหิน ดิน และรูปทรงของพืชพรรณต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะหลัง มีทราจจากการก่อสร้างถนนที่ถมทับ และร่องรอยของล้อรถ ที่ทำให้ผู้ชมได้จินตนาการถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้า มีการผลัดกระยะของรูปทรงในสัดส่วน (Proportion) ที่แตกต่างกันของวัตถุตามแต่ในระยะต่าง ๆ ของภาพ

สี (Color) ระบายสีน้ำมันในบริเวณของพื้นหญ้าลวงตาเพื่อให้เกิดความลึกโดยการไล่สีจากสีจากแสงสว่างจนมืดในระยะไกล ด้านหน้าของรูปทรงของดินหินต่าง ๆ ถ่ายทอดสาระของสีที่ให้ความรู้สึก แห้ง กร้าน ขาดชีวิตชีวา พื้นผิวของทรายที่ปรากฏอยู่ด้านหน้าเป็นร่องรอยของล้ออย่างที่ไถทับพื้นเป็นร่องรอยลึก สร้างน้ำหนักด้วยค่าสีที่ตัดกัน (Contrast)

พื้นที่ว่าง (Space) ผลงานนี้เป็นการศึกษาการทำงานในเรื่องของการทำงานของพื้นที่ว่างและวัตถุ ด้วยพื้นผิวดินที่กระจายเต็มพื้นที่ของภาพเป็นส่วนใหญ่ เปิดช่องว่างด้วยพื้นที่ของผิวน้ำที่มุมหนึ่ง

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8 : ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 8

ความเป็นมา ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าย้อนกลับไปในทิศทางของการทำงานในชั้นที่ 2 คือการถ่ายทอดเรื่องราวของสิ่งที่มีชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากการสร้างสรรค์และทำลายของมนุษย์ ข้าพเจ้าหิบบมมอง และแนวคิดนี้ขึ้นมาพัฒนา โดยเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงในด้านขนาดและพัฒนาเทคนิคการเขียนให้แบบยิ่งขึ้น

แนวความคิด ถ่ายทอดความรู้สึกสะเทือนใจที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงในท้องถิ่น ที่เคยมีความเป็นธรรมชาติ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากความเจริญของเมืองได้ขยายอาณาเขตเข้ามาสู่ท้องถิ่น ทำให้เกิดผลกระทบของชีวิตต่าง ๆ ณ ท้องที่นั้น ข้าพเจ้าสื่อสารเรื่องราวผ่านชีวิตของสัตว์ที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นแห่งนี้

วิเคราะห์องค์ประกอบ

รูปทรง (Form) ภายในภาพประกอบด้วย การถ่ายทอดแนวความคิดโดยการนำเต่ามาเป็นสัญลักษณ์และสร้างความสะเทือนใจให้เกิดขึ้น เพราะเต่าเป็นสัตว์ที่อยู่อาศัยประจำถิ่นชนบทตามแหล่งน้ำที่มีพืชพันธุ์อันอุดมสมบูรณ์ และเงียบสงบในธรรมชาติ ให้ความรู้สึกที่แตกต่างจากความวุ่นวาย รุนแรงในทางอุตสาหกรรม นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังสื่อความหมายโดยนัยที่ส่งผ่านลักษณะประจำตัวของเต่า คือการซ่อนความบอบบางของร่างกายไว้ภายใต้กระดองที่แข็งแกร่ง กระดองของเต่าจึงทำหน้าที่ประดุจ ป้อมปราการที่คุ้มภัยจากอันตรายนาๆ รูปทรงของเต่าภายในภาพที่กำลังถูกดิน โถมทับจึงทำให้เกิดความรุนแรงต่อความรู้สึก เมื่อจัดรูปทรงของเต่า อยู่ในลักษณะตกลงไปในหลุมดินขนาดใหญ่ โคลนที่คู่อันตราย รูปทรงของดินที่มีพื้นผิวที่ดูหนึบหนาบ กับพื้นผิวของกระดองที่ให้ความรู้สึกหนาแกร่ง สามารถกระตุ้นความรู้สึกและจินตนาการอย่างรุนแรง ในการคิดคำนึงถึงภัยอันตรายที่เกิดขึ้น ประดุจความแข็งแกร่งที่ธรรมชาติสร้างไว้ให้กับชีวิต ไม่อาจทนทานต่อความรุนแรงที่มาจากกระทำของมนุษย์

สี (Color) เทคนิคการใช้สีที่สำคัญในภาพนี้ คือการถ่ายทอดอารมณ์ของสีดินและโคลนที่เป็นความรู้สึกที่แท้จริงของวัตถุ สีดินที่ให้ความรู้สึกแห้ง โคลนที่ให้ความรู้สึกแฉะด้วยสีที่มีความฉ่ำลื่น และการเขียนแบบผลักระยะให้ดูไกลออกไปของต้นไม้แต่ยังคงคุณลักษณะของความเป็นใบไม้ที่เขียวชอุ่มอย่างสมจริง ในส่วนของกระดองเต่าข้าพเจ้าพยายามสื่อผ่านสีที่ให้ความรู้สึกถึงความ เป็นมวลที่หนาแกร่ง

ผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 51 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 1
เทคนิค สีส้มบนฟ้าใบ
ขนาด 150 x 250 เซนติเมตร

ภาพที่ 52 ร่มเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 2
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 250 เซนติเมตร

ภาพที่ 53 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 3
 เทคนิค สีส้มบนฟ้าใบ
 ขนาด 120 x 250 เซนติเมตร

ภาพที่ 54 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 4
 เทคนิค สีส้มบนฟ้าใบ
 ขนาด 150 x 300 เซนติเมตร

ภาพที่ 55 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 5
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 56 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 6
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 57 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 7
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 58 ร่มเงาสุดท้ายแห่งท้องทุ่ง หมายเลข 8
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 350 เซนติเมตร

ปัญหาในการสร้างสรรค์และแนวทางแก้ไข

ในกระบวนการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ย่อมมีปัญหาเกิดขึ้น จำเป็นต้องนำมาซึ่งการแก้ไข เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงาน ตั้งแต่ส่วนของการเริ่มต้นในการแสวงหาแรงบันดาลใจ การศึกษา หาข้อมูล ไปจนถึงการประมวลความคิด และปฏิบัติงาน ให้บรรลุเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 8 ชั้น ที่สมบูรณ์แบบ

ปัจจัยสำคัญทางด้านการสร้างผลงานจิตรกรรมเป็นส่วนสำคัญ ที่นำมาซึ่งการแสดงออกของภาพ ที่เกิดจากทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปทรง พื้นผิว และที่ว่าง ซึ่งเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ต้องแก้ไขในการสร้างความสมบูรณ์ของภาพ

จากผลของการทำงานในส่วนก่อนช่วงผลงานวิทยานิพนธ์ ผลงานโดยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการถ่ายทอดอารมณ์ ภาพรวมของผลงานมักเป็นแค่การแสดงออกทางกายภาพเสมือนการเล่าเรื่องเท่านั้น ในส่วนแนวทางแก้ไขในผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าจึงได้พัฒนาการแสดงออกทางอารมณ์ของงานมากขึ้น โดยทดลองปรับเปลี่ยนทั้งรูปแบบการแสดงออกของเทคนิคการเขียน ที่มีส่วนของการเขียนแบบสำแดงอารมณ์ (Expression) ผ่านการใช้ฝีแปรง และคุณลักษณะของสีมากขึ้น

ในส่วนของคุณลักษณะของรูปแบบแนวความคิด ที่คิดภายใต้กรอบแนวคิดเดิมอาจทำให้รูปแบบของผลงานมีความคล้ายคลึงกันในหลาย ๆ ชั้น เพื่อให้เกิดความหลากหลาย มีแนวทางในการแก้ไขดังนี้

1. ออกไปหาข้อมูลในสถานที่ไกล ๆ สถานที่ซึ่งไม่เคยไปมาก่อน เพื่อที่จะได้เปิดโลกทัศน์เพิ่มขึ้น
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางวิชาการศิลปะหรือศาสตร์แขนงอื่น เพื่อเป็นข้อมูลทางปัญญาในการนำไปบูรณาการ สามารถประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
3. ทดลองวิธีการเขียนเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดรูปแบบ และผลลักษณะที่หลากหลาย
4. ทดลองสร้างผลงานในแนวความคิดอื่น ๆ ที่มาจากการต่อยอดออกไปจากรากของแนวความคิดเดิม

ปัญหาสำคัญของการทำงานศิลปะส่วนหนึ่งมาจากปัญหาในการดำรงชีวิต เพราะชีวิตย่อมมีอุปสรรคเป็นธรรมดาไม่มากก็น้อย ปัญหาจากโลกภายนอกจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดปัญหากระทบต่อการสร้างสรรค์ที่มาจากโลกภายในของเรา ปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่จะให้ได้ผลทั้งในส่วนของคุณลักษณะของแนวความคิด การสำแดงอารมณ์ภายใน (Inner Sensation) และคุณค่าทางทัศนศิลป์ที่ครบถ้วน และทรงพลัง คือการให้เวลากับงาน ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานจึงจำเป็นต้องปล่อยวางสิ่งรบกวนจิตใจ อันที่จะมาเป็นอุปสรรคในทางการสร้างสรรค์ทั้งหมด แล้วอุทิศเวลาให้กับงานศิลปะอย่างเต็มที่เมื่อเราอยู่ต่อหน้างาน เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา มีผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มที่ เท่าที่ศักยภาพของผู้สร้างสรรค์จะกระทำได้

บทที่ 5

บทสรุป

วิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ที่มุ่งแสดงสาระของเรื่องราว ประสบการณ์ที่ได้รับจากเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจริงในชุมชนของข้าพเจ้า สิ่งเหล่านั้นส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด และสร้าง อารมณ์สะท้อนใจต่อข้าพเจ้า ส่งผลให้เกิดกระบวนการศึกษาค้นคว้า ในหัวข้อ “ร่วมเงาสูดท้ายแห่งท้องทุ่ง” ที่มุ่งแสดงถึงสาระสำคัญทั้งในเชิงสังคม และอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อผลของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยในการสร้างสรรค์มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลาย ๆ ด้าน เช่น มูลเหตุแห่งความเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการพัฒนา การขยายตัวของเมือง ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม และผลกระทบของการพัฒนาเมืองที่มีต่อพื้นที่เกษตรกรรม เป็นต้น เพื่อให้เกิดเป็นการประมวลความรู้นำไปสู่กระบวนการทำงานสร้างสรรค์ ซึ่งนอกจากเป็นการสะท้อนปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นยังเป็นการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อสังคม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างโลกภายนอกคือเรื่องราวทางสังคมและโลกภายในคือจิตที่รับรู้โดยการแสดงออก ผ่านการสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว และสภาวะความรู้สึก ผลงานวิทยานิพนธ์นี้เป็นการนำเสนอแนวคิดในช่วงปีพ.ศ. 2551-2552 พร้อมภาคเอกสารประกอบ ผลงานเป็นการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องราวของงานและสาระของการแสดงออกในเชิงศิลปะ ที่มีลักษณะเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย

หวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์ที่มาจากการสร้างสรรค์และศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่องชุดนี้น่าจะมีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนดั้งเดิมตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้า และ กระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะต่อผู้ที่สนใจต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ไพบูลย์ ช่างเรียน. การเพิ่มประชากรและการขยายตัวของเมืองในเขตกรุงเทพฯ-ธนบุรี.

กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
2515.

สงวน รอดบุญ. **ลัทธิสฤทช่างและศิลปะตะวันตก**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2533.

สมพร เทพสิทธา. **ภาวะวิกฤตของสังคมไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : สภาสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2541.

อนงค์พร สมานชาติ และจิรวรรณ ไตรโสรัส. **มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.

ภาษาต่างประเทศ

Foucart, Bruno. **G. Courbet**. New york : Crown publisher, 1977.

Golden, Reuel. **Photo journalism**. London : Carlton books, 2005.

Reuters. **The Art of seeing 2**. Great Britain : Education Ltd., 2000.

Corn, Wanda M. **The Art of Andrew Wyeth**. Boston : The New York Graphic society, 1973.

Hofman, Werner. **Casper David Friedrich**. London : Themes and Hudson Ltd., 2000.

ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

John Steuart Curry, **Inventing the middle west** [Online]. accessed 20 March 2010. Available
from http://www.butlerart.com/pc_book/pages/john_steuart_curry_1897.htm

Realist Painters, **Hight realism Art** [Online]. accessed 18 March 2010. Available from
http://www.google.co.th/search?sourceid=navclient&ie=UTF8&rlz=1T4ADFA_enTH368&q=brian+Lasaga

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นักรบ กระปุกทอง
ที่อยู่ 43 หมู่ 1 บางเขินจอกหน้า เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 02-448-6233

ประวัติการศึกษา

- 2534 - สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนวัดกระโสมทอง (ประถม)
- 2540 - สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทวีธาภิเศก (มัธยม)
- 2545 - สำเร็จการศึกษาระดับศิลปบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

0894450687

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2552 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมในโครงการศิลปากรวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - ร่วมแสดงผลงานกลุ่มจามจู้รี ที่อาคารจามจู้รี 8 จุฬาลงกรณ์ฯ
 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการทิวทัศน์ปางอุ้ง ที่หอศิลป์สิริกิต
 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการทิวทัศน์ ที่หอศิลป์ธนาคารกรุงไทย
 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการ Black and White ที่หิมพานต์แกลเลอรี
 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการทิวทัศน์ทะเล ที่หอศิลป์ป๋ง.ภูเก็ต
- 2551 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการ “ส.ค.ส.” ที่หอศิลป์ตาดู
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมกลุ่มจามจู้รี ที่สีลมแกลเลอรี
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 53
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมทัศนศิลป์ 51 ที่จามจู้รีสแควร์
- 2549 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมเทิดพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัว ที่ซีคอนสแควร์
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมเทิดพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัว ที่เมืองทองธานี
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมกลุ่มจามจู้รี ที่อาคารจามจู้รี 8 จุฬาลงกรณ์ฯ
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม ปตท.
- 2548 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมเพื่อการกุศล สมทบทุนโครงการศิลปภูฐาน
 - แสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 51
- 2547 - แสดงผลงานศิลปกรรมกลุ่มจามจู้รี ที่อาคารจามจู้รี 8 จุฬาลงกรณ์ฯ
- 2546 - แสดงผลงานศิลปกรรมเทิดพระเกียรติ พระราชินี ที่ซีคอนสแควร์

- 2545 - แสดงผลงานศิลปกรรมศิลปะนิพนธ์ ที่อาคารจามจุรี จุฬาลงกรณ์
- 2544 - แสดงผลงานศิลปกรรมรำลึก 16 ตุลา, ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- แสดงผลงานจิตรกรรมความประทับใจในจุฬา
 - แสดงผลงาน Creative sketch
 - แสดงผลงาน Art Appeal ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - แสดงผลงานภาพพิมพ์ ที่หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2543 - ร่วมแสดงผลงาน เนื่องในงาน แสดงศิลปกรรมของผู้มีความสามารถดีเด่น หอประชุมคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 18 เนื่องในวันอาจารย์ศิลป์ พีระศรี
 - ร่วมแสดงผลงานจิตรกรรมรำลึกสี่ขงที่หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - ร่วมแสดงผลงานประติมากรรมในงานศิลปกรรม โตชิบา ครั้งที่ 12
 - ร่วมแสดงผลงานจิตรกรรม Landscape ที่ Maxx hotel
 - ร่วมแสดงผลงานจิตรกรรมที่โรงพยาบาลนางรอง
 - ร่วมแสดงผลงานประติมากรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม Introduce
- 2542 - ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการจุฬาฯวิชาการ' 42

เกียรติประวัติ

- ได้รับทุนส่งเสริมการทำงานศิลปกรรม จากมูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
- ได้รับรางวัลชมเชยประติมากรรมแห่ง กรุงเทพมหานคร
- ได้รับรางวัลสนับสนุนของธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 2
การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ